

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 7 травня 1969

В АМЕРИЦІ

ДЕПАРТАМЕНТ ОБОРОНИ ПРИЗНАВСЯ ДО ТОГО, що він зменшив висоту витрат на програму "Сейфгард", подаючи її в Конгресовій комісії як 6,6 мільярдів дол. Тепер заступник секретаря оборони Дейвід Р. Пеккард заявив, що це 1,2 мільярдів дол. треба буде видати на атомні бомби, які потрібні до цих далекодальних ракет. Отже кошти розміщення ракет системи "Сейфгард" становлять разом 7,8 мільярдів дол. Ракети мали б бути розміщені в 12-ох місцях. В знайденні в Конгресі ані секретар оборони Мелвін Р. Лерд, ані його заступник Пеккард не згадували про те, що бомби до ракет мають коштувати 1,2 мільярдів дол.

40-РІЧНИЙ НЕГРИТАНСЬКИЙ ПРОВІДНИК Джеймс Форман заявив, що не можна розв'язати справи негритянського населення (та й білого), поки "не буде революції, яка забере гроші від нечисленних багатих білих, які керують цією країною". Форман в неділю в одній нью-йоркській церкві прочитав вимогу про відшкодування білого населення за ті кривди, які воно спричинило муриному населенню під час невилітності. Форман має 40 років, він скінчив університет в Чикаго, служив 4 роки в лютетстві, та вивчав курсів про африканізм в Бостонському університеті. Він і його організації домаються 500 мільйонів від Церков і Синагог, бо вони своїм вченням підтримували капіталістичну систему, що експлуатувала негрів.

СУДІЯ НАЙВИЩОГО СУДУ ЗСА негр Торгуд Маршалл перестерігав війсьничих негрів проти незаконних виступів. Цей перший негр, що займає таке високе становище заявив: "Анархія є анархія, без різниці, хто її спричиняє, і вона є злом, за яке треба карати". Суддя Маршалл промовляв на 100-літній ювілей Університету Діларда, в якому навчаються в більшості негри. Суддя Маршалл сказав: "Ви не можете використовувати колір вашої шкіри на оправданні того, що ви робите, і чого ви не повинні робити". Він признав, що расова проблема і справа меншин ще не розв'язані, але їх не можна розв'язувати насильством і заворушеннями.

В БІЛОМУ ДОМІ ВІДБУЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ президента Ніксона з головою Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріальних Організацій. В конференції взяли участь державний секретар Вільям П. Роджерс, секретар-скарбник АФІ-КІО — Вільям Швайцлер і секретар оборони Мелвін Р. Лерд. Секретар Білого Дому Річард Гіглер повідомив пресу, що на конференції обговорювали справу інфляції, імпорту текстильних товарів та електронічного влаштування. Говорили і про збільшення пенсій соціального забезпечення. Ніксон заявив, що поборювання інфляції не повинно завдати збільшити часло безробітних. Голова АФІ-КІО Джордж Ромні приязно розмовляв із Ніксоном.

СЕНАТОР ДЕМОКРАТ ІЗ МАССАЧУСЕТСУ Едвард М. Кеннеді назвав в Сенаті провідника республіканської мостової сенатора Еверетта МекКінлі Дірксона "демагогом", коли промовляв в справі дискримінації расової сегрегації при нагоді затвердження номінації Вільяма Брауна на члена Комісії, що доас про расову справедливість при номінації федеральних працівників. Сенатор Дірксон побіляв, почувши оскарження в демагогії, і відповів: "Коли сенатор із Массачусетсу називає мою поведінку демагогією, то це значить, що він не розуміє того, про що говорю".

У СВІТІ

БРИТІЙСЬКА КОРОЛІВА ЄЛИЗАВЕТА II ПРИВІТА до Австрії з односторонніми офіційними вітаннями. На летючий візит її австрійський президент Франц Йонас з цілим урядом. Єлисавета прилетіла в товаристві свого чоловіка, князя Единбургського і доньки Анни. Це перша візита британської монарха від часу, коли в 1963 році відвідав Відень король Едвард VII, прийнятий австрійським монархом Франца Йосифа I. Едвард VII намовляв Франца Йосифа, щоб той зібрав союз з Німеччиною та приступив до союзу Англії і Франції, але Франц Йосиф відкинув ту сутність.

СОВІТИ І СХІДНА НІМЕЧЧИНА ЗАПРОНУВАЛИ Західній Німеччині продовжити нафтовий провід, що веде від Куйбішева до східно - німецького містечка Шведт, де знаходиться велика фабрика хемічних виробів. — влігб Західної Німеччини. Совєтський міністр закордонної торгівлі, Ніколаї Патолічев, був захоплений найбільшими у світі сталевими рурами, що їх продукують західно - німецька сталеварня Тіссена. Патолічев підписав з тією сталеварнею під час промислового ярмарку в Гамбурзі угоду про заснування фабрики таких провідів біля Москви. СССР готов перевозити щорічно 6 мільйонів тонн своєї ропи до Західної Німеччини. Німецький уряд обмірковує ту пропозицію.

В СХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ ЗАСУДИЛИ на смерть колишнього сержанта з другої світової війни Йозефа Влеца за збивство кількох осіб під час гітлерівської окупації Польщі. В тому самому часі в Ерфурті в Західній Німеччині ведеться судова розправа за подібні злочини проти колишнього майора Фріца Верна, якого пограбує кара до смертної в'язниці. В Західній Німеччині оскаржували кару смерті.

У КОМУНІСТИЧНОМУ КИТАІ РОЗПОЧАЛИ кампанію за масовий виїзд середньошкільників і студентів японських шкіл на села, де вони переходять "деревини" під керівництвом політиків та місцевих агрономів. По китайських містах почалась теж кампанія за "ідеологічний перевишкіл" студентів. Цей рух заперечує, що після недавнього 9-го конгресу китайської компартії починється в Комунистичному Китаї період "відлігб". В Пейпінгу урочисто відзначено 50-річчя т. зв. "руху 4-го травня", що був звернений проти чужинської експлуатації.

ГАНСЬКИЙ МІНІСТЕР ФІНАНСІВ Н. Г. МЕНЗАХ СТВЕРДИВ, що чужинський фінансово - промисловий світ тепер менше інвестує в Гані, аніж робив це за володіння диктаторського президента Кваме Нкрумаха, якого скинуто в безкровному перевороті в лютому 1966 року. Проте Нкрума, який вів "престижну" господарку, залишив у спадщині своїм наступникам державний довг на 800 мільйонів доларів, з чого два треті — це короткотермінові позики. Тому Гана знаходиться в стані хронічної господарської кризи. Програма "африканізації" народного господарства в Гані, яка вдарилась по арабських та індійських купцях, ще більш відстрашила чужинський капітал.

Ніксон плянує видати один білльон на поборювання голоду

Вашингтон. — Президент Ніксон 6-го травня переклав Конгресові своє звернення, в якому просить видати на харчову програму понад один білльон доларів. Але Президент плянує, щоб ця програма вповні почала здійснюватися аж в другій половині фінансового року, що починається 1-го липня 1969 року. Президент не хоче збільшувати федеральних витрат, бо хоче, щоб у бюджеті була надвишка, що потрібна, коли Уряд заплянував боротьбу проти інфляції. Доє не знати, яку іншу програму зредукують, щоб здобути більше фондів на харчову програму для поборювання голоду. Найправдоподібніше зменшити видатки на оборону, бо в теперішніх редукціях видатків на різні програми, найбільше зменшували витрати на внутрішні потреби, а менше обкорювали витрати на оборону. Президент Ніксон заявив в зверненні до Конгресу: "Надійшов момент, коли треба б вікні з голодом в Америці покінчити назавжди. В цій хвилині треба діяти енергійно, і це час, про який згадуватимуть в історії". В запропонованій Президентом програмі є плян допомагати голодним за допомогою харчових марок, за які вбогі могли б забавити безплатно на харчову програму для поборювання голоду. Най-

ЗСА можуть збільшити експорт до комуністичних держав

Вашингтон. — 30-го червня урядовий проєкт Сенатська Банкова Комісія вже веде переслухання в цій справі, з яких видно, що свідки заявляються за те, щоб полегшити ті заборони, які не допускати до більш торгівлі з комуністичними державами. Тепер гаються полегшити умови торгівлі з комуністичними державами. Уряд президента Ніксона ще не заявив становища в цій справі. 20-го червня почнеться переслухання в справі продовження цього закону в Палаті Підкомісії. Коли Уряд схоче злібералізувати закон із 1949-го року, то в Конгресі легко зможуть знайтися такі члени, які підтримують урядовий проєкт. Сенатська Банкова Комісія вже веде переслухання в цій справі, з яких видно, що свідки заявляються за те, щоб полегшити ті заборони, які не допускати до більш торгівлі з комуністичними державами. Тепер гаються полегшити умови торгівлі з комуністичними державами. Уряд президента Ніксона ще не заявив становища в цій справі. 20-го червня почнеться переслухання в справі продовження цього закону в Палаті Підкомісії. Коли Уряд схоче злібералізувати закон із 1949-го року, то в Конгресі легко зможуть знайтися такі члени, які під-

Студенти не пускають пожежників гасити пожежу в Бруклінському Коледжі

Бруклін, Н.Я. — В останню час заворушення в різних університетах і коледжах спричинили те, що не могли в них відбутися нормальні навчання. Ці заворушення охопили і майже всі академічні школи в місті Нью-Йорку. В Бруклінському Коледжі 6-го травня коло 100 студентів, майже самі негри й порториканці, забили вхід до будинку коледжу і не пускали пожежників, які прибули гасити пожежу на терені коледжу. Там було кілька пожеж, спричинених студентами за допомогою так званих "коктейлів Молотова". Пожежники закликали поліцію, яка розігнала студентів і вможливила загасити пожежу. Деякі негритянські студенти мали в руках палиці, голфові кий і дерев'яні списи. Вони кидали на поліцейських каміння і твердили кусями землі. Два тисячі студентів були на терені коледжу, вони зайняли ворожу пошту проти своїх колег-демонстрантів. Міський коледж в Нью-Йорку мав бути відкритий після двотижневої перерви в навчанні, спричиненої тим, що студенти зайняли були адміністративні будинки цієї школи. Студенти пошукали судового наказу і звільнили будинки, але не знати, чи зможе відбутися нормальне навчання в цьому коледжі.

Дві сторони медалі

Вторі поліцейські за допомогою сніжного газу розганяють студентів Висконсинського Університету в Мелісоні, які вже другий день спричиняли заворушення в університеті. Висунути студентів цього університету порякують те, що їхні колеги - заворушники насміли.

Капітана корабля „Публо” не судитимуть перед військовим трибуналом

Вашингтон. — Секретар морських справ Джан Г. Чейфі, як найвищий зверхник американської морської флотії, підлеглий тільки головному командантові всіх збройних сил ЗСА, який є президент Ніксон, уневажає рекомендацію морського слідчого суду, який впродовж 80-ох днів переводив докладний розгляд всіх моментів, пов'язаних із схопленням стежко-шипунського корабля „Публо” північно-корейськими комуністами в січні 1967 року. Те слідство тривало 80 днів і закінчилося рекомендацією, щоб капітана „Публо”, коммодора Ллойда Букера і лейтенанта Стіфена Гарріса, відповідального за розвідку дію корабля, поставити перед генеральським, фактично адмиральським військовим судом в лейтенантові Едварді Морфі, найстаршому після капітана старшині на названому кораблі, висловити на письмі догану. Секретар Чейфі спротивився такому рішенню слідчого суду й уневажає його, заявивши, що капітан Букер і всі 80 інших членів залоги „Публо” досить натерпіли під час свого 11-місячного перебування в комуністичній неволі, при чому багато їх перейшло через фізичні тортури. Слідчий суд закінчив називав морським старшиною, що вони не ставили спротиву північно-корейським комуністам, коли зіупинили „Публо” і сту-

Греції погрожують виключенням з Ради Європи за її устрій

Лондон. — Рада Європи закінчила свою дводенну конференцію, в якій участь брали 18 міністрів закордонних справ членських держав цієї міжнародної організації та між своїми остаточними постановами загрозили Греції виключенням з своїх рядів, якщо вона не поверне внутрішніх громадянських свобод. В тій пересторозі закидається Греції, що її теперішній режим порушує принципи людських прав, які становлять одну з основ Ради Європи. Греція і Кіпр голосували проти цієї резолюції, а Франція, Швейцарія і Туреччина стрималися від голосування. Остаточне рішення в цій справі має прийти на найближчому засіданні Ради Європи, яке відбудеться в грудні цього року. Між іншими прийня-

Комунисті втратили у 6-тигодинній битві понад 100 вбитих

Сайгон. — 95-ий полк 1-ої дивізії регулярної північно-в'єтнамської армії несподівано заатакував силою коло 800 воїків один укріплений американський артилерійський пункт недалеко від Кімбоджі. Комунистам вдалося передертись в двох пунктах через зовнішні дротинні застави, але остаточно, після 8-годинного бою, відперто їх і вони заворушили до джунглі по стороні Камбоджі. На бойовищі залишилось 101 ворожий трупів а 33-ох комунистичних воїків взято в полон. По американському бою згинув 9 воїків. Американське військо командувача й політиків кола дивується, навіщо комунистам такі битви, сполучені за кожним разом із великими людськими втратами. Загальноіснує переконання, що Північний В'єтнам хоче доказувати, що він усе ще має досить збройних сил для ведення офенсивних дій і що такі дії мають підтримувати престиж північно - в'єтнамської делегації на Паризькій конференції. В цьому останньому випадку комунисті втратили так швидко, що не забрали з собою вбитих і американці мусили похоронити їх у збірній могилі.

Перша симфонічна оркестра в Чикаго

Чикаго (С. Г. ш) — В суботу 10 травня 1969 року о годині 7:30 вечором в залі школи Шпена відбудеться концерт джової і симфонічної оркестри СУМА, що виступить з новим репертуаром в складі 65 осіб. Великою новістю в культурному житті українського Чикаго є виступ першої симфонічної оркестри СУМА в складі 60 осіб. Це нова мистецька одиниця, що вперше виступить з концертом. Диргентом обох оркестр є акад. музиколог п. Михайло Голія, який закінчив вищі музичні студії і далі вивчав себе в диригентурі на університеті Ді Пол. Очікується, що українська громада підтриматиме мистецькі одиниці СУМА, а головне перший виступ української симфонічної оркестри, а тим самим заохотить молоді на дальшій культурі.

Мр. Василь Верига очолив Окружну Управу Відділів УНІОСОЮЗУ в Торонті

Під час відвідин д-ра В. Галана в Торонті. У першому ряді сидять (зліва): д-р С. Бойко, н-і С. Куца, д-р В. Галан, В. Дінок, В. Верига. В другому ряді стоять (зліва): О. Максимів, Е. Матикаш, З. Шаран, С. Бовк, В. Пінковський, І. Мельник, М. Дутчак. Заступник головного представника і директор Канадської канцелярії УНІОСОЮЗУ Богдан Зварич переходить у тому числі алкарську перекладку і не міг взяти участі в зборах і аутрічі.

Торонто (В. П.) — В суботу, 26 квітня ц. р. в одній із залів УНО при 297 Каледж відбулися вибори 2-го лютного ц. р. ковілентних святикувань 75-річчя „Свободи” в Торонті. Зборами провела виборна президія у складі: мр. В. Верига — президент, мр. Євген Матикаш — заст. президента й Лілі Курман — секретар. До президії запрошено присутності на зборах д-ра В. Галана, голову Контрольної Комісії УНІОСОЮЗУ, провідного члена і керівника багатьох українських організацій і установ у ЗСА, який на зборах округи репрезентував Гол. Уряд УНІОСОЮЗУ і англомовні доповіді про значення і пропоблену УНІОСОЮЗУ працю для української спільноти на північно - американському континенті та для українського народу. Програму зборів викопали звітування буюшого голови Окружної Управи гол. рад. В. Дінока, секретаря В. Пінковського й касира Степана Бовка, За Контрольну Комісію звітував її голова мр. Є. Матикаш, аналізуючи поодинокі впливи праці Окружної Управи виключно до відбутих 2-го лютного ц. р. ковілентних святикувань 75-річчя „Свободи” в Торонті. Присутні на зборах представники Відділів, між якими були теж делегати з далекх Сибур та Лондону, заслухавши всіх звітувань, ділово продискутували їх і вкінці приступили до виборів; складу нової Окружної Управи. Тим разом кандидати до Управи Округи устійлювали виборна на початку зборів Номінаційна Комісія у складі 5-ох членів: Михайла Шпоша — (Сибур), Миколи Дутчак — (Лондон), Миколи Хоміна — (Ошана), Софії Куцой і Веслода Пінковського — (Торонто). Голова номінаційної Комісії М. Шпош запропонував загальним Зборам такий склад нової Окружної Управи:

мр. Василь Верига — голова, Василь Шаран і Анурій Максимів — заст. гол. Веслод Пінковський — секретар. В Чикаго створено Комітет Громадської Акції за Патріархат Української Католицької Церкви

Чикаго (В. М.) — У зв'язку з актуалізацією скликання Синоду Єпископів УК-Церкви, в Чикаго створився на найширшій основі загально-громадський Комітет дії за утворення українського католицького патріархату. 30 квітня з ініціативи Тимчасового Комітету скликання збори представників громадських, суспільно - політичних, професійних, молодіжних, освітніх, релігійних і фінансових організацій міста Чикаго. 35 товариств та установ вислали своїх представників. Після зreferування теперішньої ситуації Української Католицької Церкви та завдань громадського сектору д-р Юрій Гордиловський, відбулася загальна дискусія. Присутні одностайно висловилися за потребу поживалення громадської акції з метою дати підтримку нашим Владикам у їх заходах щодо утворення патріархату та скликання Синоду Єпископів.

У висліді оформлено Комітет Громадської Акції за Патріархат, членами якого стали голови або його делеговані представники. Також вибрано Діловий Комітет, до якого увійшли: д-р Юрій Гордиловський — голова, д-р Богдан Старух, д-р Павло Турула, д-р Андрій Гасцький, д-р Роман Смик, Люба Шандра і д-р Лілі Мула — заступники голови; секретарями обрали інж. Андрія Гарасовського та інж. Романа Вігуня, а фінансовими референтами інж. Антоном Артимовича та Михайла Трошчука; д-р Роман Кобиленський та інж. Степан Го-

В Комітеті співпрацюють усі середовища української громадської думки та орієнтації, як також релігійні громади без огляду на те, чи вони є при парафіях, які святкують за старим чи новим календарем. Ця акція об'єднала всю українську спільноту міста Чикаго й околиці, і як така має шанси на успішне переведення своєї програми.

СВОБОДА

UKRAINIAN newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1102 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For UNA members monthly \$6.50.

Статті підписані їх авторами, не мають відповідати станіщам редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Свідомість ворожого загрози

Головний командувач збройних сил Атлантичного Союзу (НАТО), американський генерал Лемніцер в інтерв'ю з представником «Ю. С. Ньюс енд Репорт» в числі з 12 ч. м. на перше питання «Чи Росія все ще є загрозою для Європи?» — відповів без вагання: «Так, с. Советський Союз разом із своїми партнерами з Варшавського пакту становить таку саму велику небезпеку, як 20 років тому, коли підписано у Вашингтоні договір про Атлантичний Союз». У подальшому з'ясувалося в інтерв'ю такі питання, як епісод реакції західних держав на можливу атаку з боку СРСР, утримування на європейському суходолі великих збройних сил НАТО, зокрема Америки, можливі швидкого перекинення військових з'єднань летунським шляхом, проблема військових баз на території Франції у випадку війни, вартість грецьких і турецьких збройних сил в обширі Середземного моря і т. п.

Однак, засадничим моментом у тому інтерв'ю було ствердження, що американський військовий провід знає собі справу з безпеки, яка існує з боку СРСР, з воєнної сили, що нею розпоряджася той ворог, і з його агресивної політичної поведінки. Генерал Лемніцер стверджує, що Москва, не зрікаючись своєї політичної цілі, — панування над світом, від кінця останньої світової війни безперервно збройно, доповнює та вдосконалює всі види своїх збройних сил. Західні військовики, — стверджує генерал Лемніцер, — тільки стежать за всім, що стосується ворожих збройних сил, і мають про них найдокладніші відомості. Єдине, що турбує американських керівних військовиків, це проблема такого «балансу» збройного активу й потенціалу, щоб могли відбити кожний ворожий наскок і перестати негайно протидіяти.

Не слід хвилюватися, коли деякі ліберальні американські політики й публіцисти висловлюють спосіб «переконання», що СРСР — миролюбний, не має ніяких агресивних планів, і тому протиставлять вистаткам на цілі оборони. Не слід хвилюватися демонстраціями, що їх влаштовують дикі і фальшиві пафосисти. Президент і підлеглі йому могутній оборонний апарат глибоко свідомі існуючої загрози і відповідно приготувані.

Узаконення кривавості

Майже три роки тому в СРСР очікували проголошення «Нового колгоспного статуту», але з невдачею. Як відомо, попередній диктатор Хрущов вилучив обернути колгоспів у радгоспи, де працюють найкращі люди, як робітники на фабриках. Хрущов вилучив також зликувати призначені ділянки по селах, хоча ті малі ділянки дають найбільш врожай і зводять, необхідні для прожитку колгоспників, які дістають занадто мало з колгоспів.

У «Правді» й інших газетах надруковано 25 квітня статтю п. з. «Закон колгоспного життя» і опубліковано «Проект сільськогосподарського статуту колгоспу». Той проект подають на розгляд колгоспників у всьому СРСР, хоча в кожній «республіці» умови сільського життя і праці дуже відмінні. Після формального обговорення, проект буде затверджений на Третньому всесоюзному з'їзді колгоспників.

Впадає у вічі факт упередження села. За майже 50 років союзу режиму відбувається в СРСР лише третя з черги з'їзд селян, обурення у підневільних колгоспників, людей без паспорта, які без того документа не мають права навіть пересуватися у готелі в якомусь місті. Із загального проекту виразно прозирає насильство імперського режиму над селянством різних народів СРСР. В ньому сказано, що «колгоспний устрій — це невіддільна частина союзу соціалістичного суспільства» — бо через колгоспний режим контролює село і планують його грабунки. Сказано, що «колгосп є кооперативною організацією добровільно об'єднаних селян» — але різніми законами обмежено права сільської молоді оселятися у містах, і тому вона втікає від колгоспної панщини. Сказано, що членами колгоспу можуть бути всі союзу громадяни над 16 років, «які виявляють бажання працювати в колгоспі».

Очевидно, проект буде прийнятий, як черговий указ ЦК КПРС, але він не полегшить долі колгоспників.

Ярослав Куріш

БЛИЗЬКИЙ СХІД І «ЧОТИРИ ВЕЛИКІ»

ЗСА завжди були і є проти будь-якої агресії. Можна навіть сказати, що основою своєї політики ЗСА вважають якраз припинення агресії. Однак у практиці не існує об'єктивного, мілітарного, стратегічного або політичного критерію, за яким можна було б з'ясувати, чи є агресія. Воно ось для прикладу, кого слід вважати за агресора на Близькому Сході?

Загально відомо, хоч офіційно й не задекларовано, що у червні 1967 року першою бойовою дією був ізраїльський презентаційний налет на Єгипет. Але, з другого боку, це був Єгипет, який першим змобілізував свою збройну силу, підняв її на кордоні з Ізраїлем, віддав ці держави від Індійського океану і ввесь час заявляв публічно, що він збирається Ізраїль. Світова думка була по стороні Ізраїлю, але згодом вона змінилася, коли Ізраїль силою свого геополітичного положення і несприятливих кордонів, мавши, зрештою, тільки невелику армію, примушений був перейти до нападу.

Знов таки це був Ізраїль, який вчинив був напад на Сирію; найближчого союзника Єгипту. Але це була якраз Сирія, яка не припиняла обстрілювати територію Ізраїлю і організувати проти нього партизанських рейдів, на своє виправдання заявляючи, що всі ті рейди з відплатою за те, що Ізраїль, зайнявши Палестину, примушував арабів політичними обмеженнями й економічними залицати землі, на яких вони становили 90 відсотків населення. Для «загладження» цього сирійського закиду варто повернутися у глибше історичне минуле, щоб побачити, що за панування Риму і ще довгий час після того цей обшир заселяли виключно євреї.

Отже, аргументи чергуються, і на їх основі важко встановити в цьому питанні основне — «концепцію агресії». Як важко встановити, що саме Ізраїль, бо вона має не так мілітарне, стратегічне або політичне моральне, як моральне, ідеологічне і пропагандистське.

Аналізуючи події на Близькому Сході, делегат ООН Гуннар Ярінг слушно заявив на своїй останній пресовій конференції, що на тому обширі важко привести до згоди тому, що обидві сторони намагаються припинити одна одну війну агресора.

Щоб довести до якогось замирення на Близькому Сході, виступили до цієї справи, «чотири великі», що розпочали через своїх представників засекретити наради спочатку на території ООН, а далі по черзі, в амбасадах кожної з цих держав.

Єгипет, який слід вважати за речника арабського світу, в основному схилився до пропозицій «чотирьох великих», а коли й ставити деякі застереження, то тільки зі страху, щоб його не «перехитрили» й не «покридали» радники Ізраїлю, не відступає від свого відомого

вже становища: безпосереднє обговорення в своїй суспільстві - арабам всіх проблем і підписання з ними мирного договору. У принципі Ізраїль відкидає пропозицію «чотирьох великих», доки між ними не буде ССРСР і Франції, в яких Ізраїль добачає прихильників арабів.

Нещодавно німецький коментатор, який працює при ООН, Р. Райнгард, писав, що, хоч справу Близького Сходу обговорюється постійно на Раді Безпеки ООН і всі без винятку її члени забирають у цій справі голос, пропонуючи свої окремі плани замирення, на ділі що важливу справу рішенням навіть не «чотири великі», а «два найбільші», тобто ЗСА і ССРСР.

Р. Райнгард доповнив своїми уточненнями відомий американський коментатор В. Рестоу: «Вільсон може висути свою найбільш компромісну пропозицію щодо згортання у цій справі, Китай може перевести черговий вибух водневої бомби, можуть бути зруди між Індією і Пакистаном чи між Йорданією та Ізраїлем, але основним буде і залишиться тільки те, що вирішувати у Вашингтоні чи Москві».

І це факт, що ці два велетні можуть не погоджуватися, можуть посилювати або пом'якшувати напруження у холодній війні, але вони напевно уникнуть безпосереднього зудару в гарячій війні, якщо загрозить ситуація на Близькому Сході.

Щодо Об'єднаних Націй, як «всесвітнього виразника миру», то це вже відома річ, що в тій організації не приймуть ніякої ухвали так довго, аж поки за кулісами не скаже свого рішального слова один із цих двох: ЗСА або ССРСР. Такого роду твердження можна зустріти у всій без винятку пресі.

У підсумках можна сказати, що у випадку, коли ці «два великі» бачать, що вже доходить до точки, після переступлення якої може дійти до безпосередньої мілітарної конфронтації, тоді вони погоджуються на якесь «чергове замирення».

Мимовіть, у прікладу, слова із промови Черчилля: «Держави живуть не тільки із своїх трикофів, — перемогли, але в першу чергу з того, як можна з них пристосуватися у найбільш критичній хвилині для справи світового миру».

З історичних прикладів бачимо, що добрі рішення і фатальні помилки великих держав замиряються і покують ще довго, навіть після їх упадку. Місце європейських держав, що сторіччя вирішували про долю світу, займають два новопосталі велетні — ЗСА і Советський Союз. Озброєні нуклеарною силою, якою можуть знищити все, що живе на землі, хоч і відмінні своїми ідеологіями, вони намагаються створити таку ситуацію, щоб в якій не зударитися і не пропасти.

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНІ УНІОЗУ!

Леонід Полтава

«НАЦІОНАЛЬНЕ ПИТАННЯ»

Розвиток світової історії за останні роки перекреслює твердження «Маніфесту» Карла Маркса. Події останнього чвертстотріччя перекреслюють рештки «вчення» В. Леніна. Обидва твердження, що джерелом національних сил, чи націоналізму є «соціальна нерівність», яка, мовляв, автоматично викликає, як лише почнуть будувати соціалізм — комуналізм. Таке хибне виведення джерел національної гордості і національного свідомості вже тепер мститься на комуністах. Але воно було б потрібне їм, щоб масовувати державний націоналізм під плащом марксизму і збереженню у формі ССРСР з його сателітами Російську імперію «дома Романових».

Орган ЦК КПРС московська «Правда» неохоче звертається до національної тематики. Значно легше писати про «подмошнікні вечери», про індустріалізацію Каліфорнії чи якоїсь іншої області. Але навіть вчора Бог і природа створили різні і сирі, «подмошнікні вечери» не мають нічого спільного з блакитними квітками, вчорами, індустріалізація Каліфорнії області в Росії це щось одне, а індустріалізація України — це щось інше. Національне питання, національна дискримінація, великоросійський шовінізм чорними тінями йдуть усюди, де Москва будує «соціалістичні комуністи». Протираха виділяють тут з першооснов: советська Росія є імперською, колоніальною потугою, а між торежником і в'язнем годі вимагати дружби та «інтернаціонального братерства».

Московська «Правда» роками твердить, нібито в Советському Союзі з національною проблемою все гаразд. Аж тепер Ленін, а потім Сталін, Хрущов, тепер Брежнев заявляють і заявляють, що вона вже розв'язана. Але дійсність з її економічними грабунками неросійських народів, з фізичною «національною» репресією, з розчуженням, з нищенням церков, національних культур, з втратами з турнірами і капіталами в Мордовії та в інших місцях — не підтверджує, а перекреслює московські твердження.

Заявляючи, і далі, що в ССРСР національне питання розв'язано, «Правда» з 7-го квітня у передовій статті «Національне питання в ідеологічній боротьбі» визнає, що далеко не все гаразд у цій справі між ССРСР і країнами — сателітами. «Правда» безуспішно намагається заперечити очевидні висновки світових дослідників, що наш вік — це вік націоналізму, а до такої висновку приходять навіть ті, котрі мріють про «єдину індустріальну об'єднання» різні ефемерні «об'єднання», «інтеграцію», «підпорядкування країни країні» тощо, але без так зв. комунізму.

Видатний сучасний англійський мислитель Арнольд Тойнбі у книжці «Видли російської революції 1917-1967» з усією ясністю

М. Л-ий

МАРУСЯ ВЕСНЯВСКА — КОРОЛЕВА СІАМУ

Сіамський князь Маха Ва-йавуді, син короля Чула-лонгкор-а (Раму V) вчився в Оксфордському університеті і служив у британській армії. Тому, що подорожував морем викликало у молодого князя морську хворобу, він, вернувшись з Англії додому, їхав через Росію, Україну й Індію. Під час цієї подорожі він зустрічався і захворів на запалення легень. Відвезли його до Києва і примістили в царському палаці під доглядом найкращих лікарів. Князь відужав, але лікарі порадили йому перед дальшою подорожжю добре відпочити. Князь два місяці в Києві, князь надихався, і щоб його розважити, місцеві аристократи запрошували його на бал, до цирку й театру.

На одному з таких балів князь побачив красуню Марусю Веснявську, ученицю Фундукліської Вищої Школи, що чудово танцювала вальс. Танцювала Маруся також зямою на сонгачі під музику «Минуло літо». Вей присутні не могли нею налюбуватися, і навіть капелмайстер чех Коважик ввесь час на неї дивився, забувши про свою оркестру. Князь, наче зачарований, не зводив з Марусі очей. Невеличкий на зріст, зі скієними очима, жовтолиций князь запросив Марусю до танцю і танцював з нею так завзято, що під виступом на його круглому обличчі.

Закоханий у Марусю, він від'їхав до Сіама, але незабаром прийхав знову інкогніто до Києва і просив Марусю бути його нареченою. Маруся згодилася. Це був удар для всіх Марусиних співучениць. Вони одноголосно заявили, що жадна з них нізащо у світі не вийшла б за «азіата», навіть якщо він і був королівським сином. Маруся від'їхала до Сіама. В 1910-му році король Сіама помер на якусь тропічну недугу, а опісля й обидва князів брати померли на ту ж недугу. Марусин чоловік був третім сином короля і мав дуже мало надії стати королем. Однак, по смерті обох братів він залишався єдиним спадкоємцем, тож вступив на сіамський престол як Рам VI. Так то київська учениця Маруся Веснявська, стала королевою Сіама.

Двірським людям було не до аподоби, що чужинка стала їх королевою. Навіть сама її присутність на королівському дворі, на їх думку, порушувала традиції сіамського народу. На Марусині домагання уладжено в Бангкоку, столиці Сіама, електричне освітлення. Це довело докрай ненависть двірських супроти Марусі, і вони постановили поборити її. Отже, стали викладати маюсенькі кусочки скла з розбитих жарівок у Марусину їжу. За шість місяців Маруся померла внаслідок внутрішнього крововиливів.

На Марусиному гробі король збудував монумент: великий слон із чорного мрамору, з золотом короною на голові, із звисаючим сумно

УКРАЇНСЬКИЙ ФІЛЬМ У КАНАДІЙСЬКІЙ КІНОСЕРІ

Торонто. — Телевізійна корпорація СВС придбала для показу в серії Канадійських фільмів кінофільм продукції молодого мистця Сергія Дніпрового «Денка під наг». В «полоні ритму». У фільмі беруть участь, крім канадійців, також українці: Б. Дніпровий, Марія Фенік та ін. Той фільм уже було показано через канадійську телевізійну мережу вчорні в середі 30 квітня. «В полоні ритму» демонструвався у 1967 р. на Міжнародному кінофестивалі в Монреалі.

Степан Шах

ДЕРЖАВНА ГІМНАЗІЯ З УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ НАВЧАННЯ В ПЕРЕМИШЛІ

(Історичний нарис — у 80-ліття)

(2)

Цю першу матуру в перемиській гімназії привітало сердечно не лише перемиське громадянство, яке влаштувало окремий комерс для абітурієнтів і для іспитової комісії, але й ціле галицьке громадянство — як новий національний, культурний здобуток, на який громадянство довго текало. А лямівський щоденник «Діло», вітаючи поменно нових абітурієнтів, закінчив свою кореспонденцію такими знаменними словами: «Успіх першого іспиту зрілості викликав у місті і в окрестностях велике одушевлення» («Діло» з 12 червня 1896, рік XVII, с. 121). (Історію іспитів зрілості в перемиській державній гімназії за

прокуратор, 7.) Наконечний Андрій, парох у Лежахові коло Сяни над Сяном, 8.) Ольшанський Володимир, 4-й студент прав, 9.) Пасичинський Орест, 4-й студент філ., 10.) Пасичинський Зенов, 4-й парох у Стефоків, 11.) Сембратович Роман, 4-й редактор «Українське Rundschau» у Відні, 12.) Скубинш Іван, парох у Хоросніч, пов. Мостиська, 13.) Тесля Михайло, парох у Пасичинській, 14.) Федорів Станіслав, катехізіст гімназії у Ярославі, 15.) Шевхевич Льонгін, суддя Апеляційного Суду в Познані, 16.) Ярема Володимир, суддя в Сокалі, що перебував 1 листопада 1918 р. українську владу у Сокальському повіті, а в 1919 р. як суддя-аудитор УГА на Великій Україні.

Із цих перших абітурієнтів з 1895/96 шкільного року залишилося — по 40 років — всього 7 при житті, а саме: о. Мих. Дуркот, проф. Дмитро Ключинський, о. Андрій Наконечний, о. Іван Скубинш, о. Мих. Тесля, о. Станіслав Федорович і суддя

прокуратор, 7.) Наконечний Андрій, парох у Лежахові коло Сяни над Сяном, 8.) Ольшанський Володимир, 4-й студент прав, 9.) Пасичинський Орест, 4-й студент філ., 10.) Пасичинський Зенов, 4-й парох у Стефоків, 11.) Сембратович Роман, 4-й редактор «Українське Rundschau» у Відні, 12.) Скубинш Іван, парох у Хоросніч, пов. Мостиська, 13.) Тесля Михайло, парох у Пасичинській, 14.) Федорів Станіслав, катехізіст гімназії у Ярославі, 15.) Шевхевич Льонгін, суддя Апеляційного Суду в Познані, 16.) Ярема Володимир, суддя в Сокалі, що перебував 1 листопада 1918 р. українську владу у Сокальському повіті, а в 1919 р. як суддя-аудитор УГА на Великій Україні.

Льонгін Шевхевич. Всіх їх запросила дирекція гімназії поменно до участі в ювілейній 40-літній першій матури в 1936 р. Вони приїхали, їх вшановано шкільним святом, а на пам'ятку зроблено спільну фотознімку — найстаріших абітурієнтів і наймолодших (з р. 1935/36). Знімку що помістив дир. С. Шах у «Віслюванні» дирекції гімназії з 1936 р. (на стор. 50).

За цих 40 літ (від 1896/1896) випустила українська держ. гімназія в Перемишлі 2452 матуристів зі свідоцтвами зрілості, з чого було: 2132 греко-католиків, 5 — православних, 6 — римокатоликів, 2 — євангелістів, 106 мейсеского вирокування. (За Австрії до 1918 р. — 16, за Польщі — 90). («Віслювання Дирекції Гімназії» за рік 1936).

Одночасно з отворенням І класу «рівноправного відділу з латинським викладом» засновано й бурсу для селянських дітей. В Перемишлі вже віддавна допомагало шкільній молоді цер-

ковне Братство св. о. Николая, яке зав'язалося при церкві св. Николая на т. зв. Підгір'ї, ще за сп. Онуфрія Шумлянського 1749 р. В половині XIX ст., від 1849 р. було в єдиній тоді перемиській гімназії з німецькою мовою навчання майже половина учнів греко-католиків, переважав синів парохів з розлогої Перемиської старої. В 1888 р. зав'язалося при Братстві св. Николая статутове Т-во Бурса ім. св. о. Николая, головою якого став високий царський урядовець — надрадник Юліан Неосторович, а до виділу вийшли: суддя Лев Шевхевич, адвокат д-р Теодор Кормош, о. кат. учительської семінарії Максим Колпо, о. проф. Мих. Полянський, С. Кочеркевич і інші місцеві патріоти. Бурсу відкрито 3 лютого 1888 р. в приватній домі о. крилопаніна — архієпископа Григорія Шалашевича — на т. зв. Новікці, при вул. Татарській, і прийнято в першому році до неї 11 учнів — за оплатою 1-9 злр. місячно. Там приміщався бурса до 1893 р. де

було вже 27 учнів). Коли Т-во назбирало вже понад 2.000 річних, а о. Григорій Шалашевич записав 1892 р. легат річно 100 злр., закупило Т-во власний будинок для бурси при вул. Ваштової.

Від 1894 р. головою Бурси ім. св. о. Николая став дир. Григорій Цеглинський, його заступником катехізіст гімназії о. І. Савич, а до виділу Т-ва вийшли нові професори-народовці, а саме: Олександр Ярема, Д. Левкевич, Ів. Маліновський та адвокат д-р Теодор Кормош. Усунулися тоді від співпраці місцеві, тверді русини (з головою Юл. Неосторовичем на чолі).

В цім же 1894 р. закупило власну хату для бурси при вул. Ваштової з півмостовим городом і приміщено там 33 учнів. Але молоді до гімназії прибували, головне сіл, пораз більше. Тому в

1897 р. приступлено до будови одноповерхової кам'яниці коштом 15.000 корон, затіяно амортизаційну позичку в Галицькій Банку Гіпотечній та в перемиському українському банку священиком «Віра», і в 1898 р. віддано вже новий будинок до вжитку поширеної бурси, де приміщено 82 бур-саків.

Будинком цей посвятив 8 грудня 1898 р. новий список Константин Шевхевич (1897-1915) у приватності представників духовних і світських властей з Перемишля і названо цю бурсу — за нагоди ювілею 50-ліття панування «милостивішого» царя Франца Йосифа I — його іменем. («На вшанування Т-ва прощення на Троні позволив нам Найсвітніший Монарх після рескрипту Президії ч. к. Намісника з дати 25. V. 1899, ч. 4789, назвати Бурсу своїм На і достойнішим Іменем»). («Звіт» дирекції перемиської гімназії — за 1900/01 рік — С. III).

Але й цієї поширеної бурси вже в наступному році

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Мгр. Василь Верига очолив...

(Закінчення зі стор. 1-01.)

Ретар, Степан Вовк — касир, Іван Мельник і Якіс Бурій — члени Управи. До Консультативної Комісії запропоновано на голову Комісії мгр-а Євгена Матієвського, а д-ра Корнелію Ваську, Софію Куду, Миколу Хоминю і Миколу Дутчака на дальших членів Комісії. Підданні пропозиції голови запропонованою Комісією складу нової Окружної Управи загальні збори прийняли 17 голосами за — при 7-ох голосах, що здержалися від голосування. Ніхто з присутніх не ставив другої лінії кандидатури.

Новообраний голова Окружної Управи Відділу УН-Союзу в Торонто мгр. Василь Верига — це професійний бібліотекар при Торонтській Університетській Бібліотеці, освітній референт КЕ У-НО на Канаду редактор "Вісника Комбатанта" і член Гол. Управи ІГД УНА.

Постановою активізації організації життєм УНС

Д-р Володимир Галан у Торонто

Торонто (В. Д.). — Користуючись з нагоди приїзду Голови Контрольної Комісії УНС д-ра В. Галана до Торонто, головний радник і голова Торонтської Окружної Ділової ради запропонував йому до участі в різних загальних зборах округу, які відбулися 28 квітня ц. р. Д-р В. Галан, як високий довірений суспільно-громадський і політичний діяч української Америки, був надзвичайно радо вітаний у нас, як визначний гість, з яким, як думали, бажали зустрітися представники багатьох українських організацій, товариств, установ. Все це було підготоване і на прохання короткого часу д-р В. Галан відбув зустрічі з розмови з представниками: вертальних організацій, суспільних олімпі, союзними діями, головою КУК д-ром О. Войком, пресою і ін. Особисто відвідав Дім для старших і щоденну українську радіопрограму "Пісня України", на якій, побачив представників його української громадськості головним радником В. Дідоком, дав цілий ряд відповідей на поставлені йому директорию радіопрограми панев В. Научук питання. Слова привітання д-ра Галана звучали: "Мені надзвичайно приємно привітати у нашому Торонто Вас, Великийшановний і Дорогий Пане Докторе! Коротко скажу — вітайте і почуватися у нашому Торонто, як у своїй Філадельфії. Тут Ви також маєте багатьох друзів — приятелів, які належно оцінюють Ваш великий вклад догодній праці для добра українського народу. Д-р Володимир Галан це визначний суспільно-громадський і політичний діяч української Америки, організатор і догодній президент ЗАДК, організації, з якими і стараннями якої, через міждержавне визнання і часті візиту його по другій світовій війні до Європи, було спроведжено до Америки багато наших людей. Співосновник і догодній голова Об'єднання бушних Українських Вояків в Америці. Учасник визвольних змагань, догодній союзовець,

голову Головної Контрольної Комісії, член керівних органів УКА, активний співробітник — учасник СКВУ, визначний к о о перативно-кредитний діяч та багаторазовий учасник світових і континентальних конгресів, на яких все старався пропагувати добре ім'я України. Журналіст, письменник. Недавно з'явився на книжковому ринку "Ватері Смерті" з тематикою наших визвольних змагань з його активною участю, і багато-багато інших. Просто неможливо сказати, що у кількох хвилинах висловити так багатогранну і догодну працю догодного нашого Дорогого Гостя. Сподіваюся, однак, що із сказаного висвітлює, щоб бодай у загальному пізнати і оцінити його працю. До нас він приїхав як офіційний представник Головної Екзекутиви УНС на річні загальні збори Торонтської Окружної, хоч заздалека мав він у Торонто ще інші справи, зв'язані з кооперативно-кредитними справами. Зрештою, зараз почуєте його відповіді на поставлені питання, які належно допоможуть Вам, Шановні радіослухачі, ще більше і краще пізнати нашого Дорогого Гостя. Це раз шире вітанням.

На Окружних Зборах відділів УНС д-р В. Галан, як догодній голова Головної Контрольної Комісії, висловив чудову змістову і формову доповідь, затримавши у ній цілий ряд актуальних союзних справ. Описав відповіді на ряд поставлених йому питань. Окрім привітання головного радного від нашої громади і союзівців, з привітаннями виступили: від КУК д-р О. Войко, д-р К. Ваську від УССВ, д-р С. Росаха від Карпатських Січовиків, В. Верига від Браствата і Дивізії УНА, М. Кошик — від Т-ва кол. вояків УПА, О. Максимів — від Укр. Стрілецької Громади, С. Матієвський — від УНСОУ, Поза широким подякою Гостя за так гарне і миле прийняття, відбулася перекрутка, а опису товариства — пам'яткою зника.

По закінченні відділів Торонто, д-р В. Галан виїхав ще до Монреалю, а опису до своєї Філадельфії.

Трохим Нічко видав нову антисемітську книжку

Нью Йорк. — Трохим Нічко, який у 1963 році оприлюднив у видавництві Української Академії Наук книжку під заг. "Юдаїзм без масок", видав тепер другу підбірку книжки п. з. "Юдаїзм і сіонізм". Поява тому 6 років загалом вище книжки спричинила була різкі протести з боку різних християнських організацій у ширшому світі та зв'язку з цим, що її вона створила, не тільки кілька західних комуністичних партій нагадували її, але й у самому Союзі СРСР заборонили її. ТАСС заборонив був негативну рецензію. Появу теперішньої також виразно антисемітської книжки Трохима Нічка під фірмою Товариства "Знання" у Києві треба вважати за своєрідну "реабілітацію" Трохима Нічка партійними бонзами. Ця його нова книжка, написана українською мовою, має 94 сторінки і вона таурус юдаїзму та сіонізму, як "ідеологію", яка проповідує ненависть супроти народів іншого віровизнання, як мейсес, та "навіть їх винищення". "Юдаїзм — пишеться там — завжди служив інтересам експлуатуючих класів. В наших часах найбільш реакційні постулати були підтримували сіоністами, націоналістами". Кінець закінчує юдаїзмів-сіонізмів, що він став головною основою "мілітаристичного наполовину теократичного режиму" в Ізраїлі та агресивної політики Ізраїлю проти його арабських єврейців.

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АРХІВ-МУЗЕЙ В ДІТРОЙТІ

По десятилітній підготовці відкрито в Дітройті в 1958 році Архів-Музей. Підготовку він Роман Дакко, він постійний керівник архіву, зі своєю дружиною і кількома приятелями, любителями музейної справи. До них належав о. д-р шамбелія Степан Кнап, тогочасний парох церкви Непорочного Зачаття в Гемтремку. Рідкісні, цінні архівні і музейні речі перекладали панство Дакко в своїй хаті. Коли тих речей не було вже де помістити, треба було винайти відповідний будинок. Такий будинок знайшов при вул. Мек Доула, комірне за нього платив п. Дакко своєю працею.

Спочатку можна було примістити всі речі в кількох кімнатах. Але музей ріс. До музею приходили, майже щодня, від приватних осіб або організацій посланки архівних і музейних речей, для яких треба було мати місце. По кількох роках кімнати були набиті так, що для нових речей не було місця. Крім дарів архівів і в едо також вимину з інших архівів і музеїв не тільки в Америці, але також в інших частинах світу. Треба було шукати більшого приміщення, але й тому, що будинок дерев'яний, небезпечний у випадку вогню. В міжчасі архів оформлено правно в стейті і місті і одержано документи на право існування, опрацьовано внутрішній правилник. Останні Загальні Збори членів відбулися в 1966 році, на яких на дворічний каденцію вибрано Надзирну Радку-Кураторію в такому складі: голова і завідувач архівом п. Роман Дакко, члени д-р Лія Андріус, д-р Юрій Вахур, дир. Іван Білоус, д-р Іван Дутко, мистец Михайло Дмитренко і інж. Ярослав Зубаль. До суду вибрані: проф. Василь Вілнський, д-р Василь Вітницький і д-р Олександр Марітчак, а в управі Архів-Музею є голова Роман Дакко, інж. Ярослав Крихур, проф. Теодор Калитовський, проф. Марія Андріус і дир. Теодор Штоук. За заслуги для архіву почесним членством наділено М. Дмитренка, Д. Фодчука, К. Лесюка і О. Марітчак.

Два роки тому купили ми поверховий, мурований будинок при вул. Черест. Будинок має гарний вигляд, фронт прикрашений. Довг за будинок сплачуємо комірним і пожертвами від громадянства. Дари для архіву музею стало напливають і в короткім часі показалося, що

місця замало і треба буде добудувати, а на це є при будівельній гарна площа. Справа добудови стала тепер актуальною, бо ми одержали від двох жертводавців багато архівних і музейних матеріалів. Вл. п. д-р Софія Парфанович передала нам свій прекрасний природничий збірник і бібліотечний архів. Другим жертводавцем є д-р Юрій Вахур, емеритований професор університету. Дуже цікавою людською є д-р Ю. Вахур. Уродженець наших Карпат прийшов самітним, молодим хлопцем до Америки. Працював і вчився і дійшов до найвищого, що в його обставинах могло статися. Жив скромно, без родини і великої суми грошей видавав на купно книжок. Наука і книжка це була головна ціль його життя. Останніми кількома літ жив самітним, в скромних будинках, якого кімнати були напхані книжками. Аж дивно, як міг Доктор жити в маленькій кімнаті серед багатьох тисяч книг. На скілового віку, захворівши поважно, передав українському народові спадщину своєї 54-річної праці. Книги д-ра Вахура є вже нині в нашому архіві, а перевезення їх забрали багато часу і праці. Передача бібліотеки має характер науковий, вона на різних мовах світу, в ній багато україністики. Сьогодні українська наука і культура знайшли у нашому архіві спадщину і теснічю, опрацьовано внутрішній правилник. Останні Загальні Збори членів відбулися в 1966 році, на яких на дворічний каденцію вибрано Надзирну Радку-Кураторію в такому складі: голова і завідувач архівом п. Роман Дакко, члени д-р Лія Андріус, д-р Юрій Вахур, дир. Іван Білоус, д-р Іван Дутко, мистец Михайло Дмитренко і інж. Ярослав Зубаль. До суду вибрані: проф. Василь Вілнський, д-р Василь Вітницький і д-р Олександр Марітчак, а в управі Архів-Музею є голова Роман Дакко, інж. Ярослав Крихур, проф. Теодор Калитовський, проф. Марія Андріус і дир. Теодор Штоук. За заслуги для архіву почесним членством наділено М. Дмитренка, Д. Фодчука, К. Лесюка і О. Марітчак.

Наш музей відвідує багато людей також і не українського походження. Приходять до нього залюбки студенти української вищої школи. Управу Архів-Музею являє неперіодично свій білетень і незабаром з'явиться біографічний нарис про д-ра Вахура, а громадське Дітройту буде вдячне йому за його книжний дар для збагачення української науки.

Іван Білоус

Шевченківський концерт в Брукліні-Південь, Н. Й.

Старанням Вечірньої Парохіальної Школи при парохії св. Миколая в Південній Брукліні і Відділу Юнацтва СУМА відбувся концерт в честь Т. Шевченка 16 березня 1969 р. в церковній залі церкви св. Миколая.

Концертну програму відкрив і привітав збірники учасників та ансамбль Бандурист СУМА з Нью Йорку, місцевий парох о. прелат Климентій Прийма. Бандуристи СУМА з Нью Йорку відповіли "Заповіт". Змістову доповідь про творчість Т. Шевченка виголосив голова Осередку СУМА в Нью Йорку К. Василь. Учні вечірньої парохіальної школи продекларували: Л. Вишницька: "Що зробив для мене Тарас", Л. Храпливий, спілну деклямацію "Портрет Т. Шевченка" Л. Храпливий, — учні С. Гінда, М. Вагонич, Т. Товпаши, О. Ларсен; збірну деклямацію "Т. Шевченко" Л. Храпливий — учні А. Титла, Б. Філевич, Л. Прийма, М. Гінда, П. Коргуля, К. Бігун, "Замовкло серце Кобзаря" — М. Гівел, "Мово Рідна" — М. Коргуля, "Минули літа молоді" — Г. Гінда, "Доля" — В. Плішак.

Інценізацію поеми "Великий Лях" виконали учениці О. Петрик, Л. Бабухінська, О. Форманюк, і Д. Плішак. Велике враження зробив виступ двох найменших чотирьохлітніх хлопчиків, а

саме Андрійка Вігуна, який гарно продеклямував "Сонце України" і Ромця Татля, який також мав голосочком відспівав пісеньку "Ой минула вже зима".

Публіка нагородила всіх виконавців заслуженими оплесками. Треба зазначити, що багато дітей говорять поправно українською мовою, в чому велика заслуга їхніх родичів.

Замітною точкою програми був виступ ансамблю Бандурист СУМА під мистецким керівництвом п. П. Данилова з Нью Йорку, який в мальовничих строях відспівав кілька пісень при супроводі бандур. Мило ствердили, що в оркестрі брали перший раз участь молоді сумівки, які з ентузіазмом і чуттям виконали свою програму. Не диво, що зворушення публіка бурно оплесками нагороджувала молодих бандуристів та їхнього талановитого диригента Павла Данилова. Концерт закінчено національним гимном "Ще не вмерла України", який відспівали виконавці програми і всі присутні.

Виконання програми пройшло з повним успіхом. На закінчення парох о. прелат К. Прийма подякував виконавцям і учасникам за численну участь у концерті, зокрема відзначаючи працю ансамблю Бандурист. Слід зазначити, що багато праці до успішної організації концерту вложив голова

Українська стрілецька громада в Торонто

В пошудуєвних годинах, 28 січня Відділ УСГ в Торонто відбув річні Збори. Приїхало 40 членів. Збори переведено по волях, ділово, на протязі 2 годин.

Відкрив Збори діючий голова Відділу В. Пукіш. Він обняв був провід Відділу по смерті голови К. Мигала.

Проводив Зборами д-р С. Росаха, секретаріював В. Гайдай.

Повстанням з місця і хвилюючою мовчавкою ашановано членів УСГ, які в підзвітному часі відійшли у відпустку: К. Мигала, д-ра А. Базара, о. Ю. Пукорника, о. М. Цурковського, І. Воднарчука, Н. Цицака (помер в 1969 р.), колишню членку УСГ, пізніше провідницю діячів ОУК паню М. Гуляй та члена ГУ УСГ В. Зеленого з Віддору (помер у 1969 р.).

Основні звіти склали: голова В. Пукіш, секретар інж. Ю. Темник, голова Провісної Комісії І. Зварич. Звітні склали і працівники помішних органів.

Старшина відбув 4 засідання. Відбуто 2 сходження. Було кілька доповідей і інформативних виступів спільно з Філією УНО. Відділ спідняв з Філією УНО і брав участь в її імпрезах. З ініціативи Відділу алаштувано разом з іншими комбатантськими організаціями 50-річчя Листопадового Чину в 1918 році. Деякі члени Відділу брали активну участь в збірці Золотого Хреста на політичних в'язнів в московській імперії. Члени Відділу склали свої пожертви на фондую ім. Т. Шевченка. Вільні пожертви склали: А. Зайць — 1050 дол., П. Вартошек — 1000 дол., І. Ваську — 300 дол., І. Зварич — 100 дол., і т. д. Зайць зложив на Українську Енциклопедію, що друкується у Франції, 2000 дол.

Склали члени пожертви і на каплицю на оселі УНО "Сокіл" з Гакстон. Відділ нараховує 119 членів. 95% членів вплатили членську вкадку за 1968 рік. Досить важко йшла справа поповнення Відділу новими членами. Кася Відділу дістала в 1968 році 2206 дол., видала 1855 дол. і на бжучий рік мала в касі 754 дол. Провір на Комісії найшла діловодство Відділу в порядку. Хворих відвідували капелани Відділу о. С. Хабурський, М. Селешко і принагідно інші члени. Товариський Суд не мав що судити.

По заїтах відбулася дискусія, в якій різночасно висказувалося і побажання на майбутнє. Брало участь: М. Корнелію, І. Ваську, І. Зварич, П. Ярема, д-р А. Моспанюк, Д. Рostenцій, В. Трачук, С. Терешук, О. Максимів, Ю. Темник, В. Ситник і інші. Дискусія підкреслювала потребу доповідей на сходинах, підбирання для доповіді цікавих тем, потребу оглядів світових подій, які мають відношення до збагачення України з московської неволі, введення виправдан за

неприваївості на сходинах чи імпрезах, визнавали кожного прочитати спомины М. Шарика, що тепер друкується в тижневику "Вільне Слово" в Торонто, говорено про методи приднування нових членів до Відділу, відвідування хворих по шпиталях, алаштування Свята Вождів у травні 1969 і Листопадового Свята в 1969, підтримувати Філію УНО в культурно-освітній праці. Стверджено, що праця Відділу була успішною і при цьому найбільші заслуги мали покійний голова К. Мигала, секретар д-р А. Моспанюк, інж. Ю. Темник. Було побажання до диригента П. Шуляги, щоб підготував свій скрипковий ансамбль до виступу на Святі Вождів. Стверджено, що членами Відділу є тепер колишні воїни Першої Української Дивізії та бушні воїни підпільних формаций часів світової війни. В 1968 р. Відділові довелось виконати багато репрезентативних функцій на різних загальних імпрезах, що забирали членам Старшини багато часу.

Згадувано і минуле УСГ, коли із слабкими силами, особливо в початках, довелось тут дійсно воювати з московськими, — більшовицькими українського роду. Та довга боротьба дала свої позитивні висліди, бо тепер вони самі між собою воюють, одні стоять за Україною, а другі за Московією.

Підкреслено і зразкову дисципліну у Відділі прикладом з життя інших канадських організацій. От, наприклад, одна така організація нараховує 1500 членів, а на Збори з'являється з трудом 25 членів. З давніших підрахунків відомо, що в Канаді пересічно вплачують вкадки до своїх організацій тільки 10% членів, коли в УСГ є 95%.

Збори Відділу відвідав голова Філії УНО Торонто-місто мгр М. Ромак. Збори рясні оплесками привітали 2 нових членів Відділу друзів Цимбаліста і Костюка.

Повідомлено всіх, що в шпиталі лежить важко хворий перший голова Відділу В. Стангерт. Хворий також сотник Запутьчик.

На 1969 рік вибрано Старшину в такому складі: голова інж. Трачук, містоголова В. Пукіш, секретар д-р А. Моспанюк, скарбник інж. Ю. Темник, члени: І. Ваську, П. Шуляга і М. Хархаліс. Провісну Комісію: І. Зварич, А. Зайць, І. Особа. Товариський Суд: д-р З. Кинш, д-р С. Росаха, С. Терешук. Хоружих: С. Витар, М. Чучман, В. Гайдай, П. Ігнатюк. Відвідувачів хворих: о. С. Хабурський, М. Селешко, П. Ярема. Кореспондент: М. Селешко.

Новий голова Відділу інж. В. Трачук подякував привітанням за честь і довіря. Апетовав до всіх, щоб йому помагали в праці.

Войовою піснюю "Не пора, не пора!" закінчено Збори. М. С.

Д-р Степан Горак надзвичайним професором Східно-Іллінойського Університету

Східно-Іллінойський Університет іменував д-ра Степана Горак надзвичайним професором європейської і східно-європейської історії. За час чотирьохрічної праці в цьому університеті д-р Горак здобув собі загальну пошану серед студентів і колег-професорів своєю викладацькою та науковою діяльністю. Проф. Горак знайомий також у ширших колах американських істориків. Він їздив на запрошення американських наукових установ

Відділу Ю. СУМА Іван Ткачук.

Шлях мистецької частини продовжується неофіційна частина з солодощами та кавою в приміській родинній атмосфері. Прибранням спеці до концерту займалися п-ні Т. Бабухінська, М. Прийма, К. Плішак, п-ве І. Ткачук і М. Філевич, а підготовкою гостині п-ні Т. Бабухінська, К. Плішак і А. Ткачук.

Е. Савоцька

Стаття д-ра Д. Донцова викликала суперечності

В останніх тижнях в таборі Організації Українських Націоналістів під проводом Ярослава Стецька прийшло до деяких суперечностей у зв'язку із статтею д-ра Дмитра Донцова з критичною оцінкою писань провідного діяча українського націоналістично-революційного руху 1950-их років О. Дякова Горнового. Ця стаття д-ра Дмитра Донцова під заголовком: "Новий настрів на націоналізм" була надрукована в націоналістичному тижневику "Гомін України" в Торонто з числі з 1-го лютого ц. р. Другий націоналістичний тижневик "Шлях Перемоги", що появляється в Мюнхені, в Німеччині, в числі з 27-го квітня ц. р. в статті О. Зеленецького п. з. "Як дехто розуміє, допомогу України" та в довгій полемічній статті д-ра Петра Мірчука п. з. "Хто і проти кого почав новий настрів", гостро критикує як д-ра Дмитра Донцова за його статтю; так і "Гомін України" за П. пукіш.

Літературний вечір Окружної Ради СУА в Ньюарку

2-го лютого ц. р. в залі Українського Народного Дому в Ірвінгтоні зібралася численна публіка на літературний вечір, який улаштувала Окружна Рада СУА при співучасті Студентської Громади Ньюарку-Ірвінгтону. Вечір відкривала голова Окружної Ради п-ні Ірена Левинська і передала провід у руки п-ні Т. Кардашинець.

У першій частині вечора виступили три письменники: п-ні Алла Косовська, Міра Гармаш та Уліана Любонич. Дві перші авторки читали свої вірші, глибокі думками і надхненнями. Публіка, серед якої були теж наші відомі письменники п-ні Д. Ярош, славська і Діма, приймала тепло кожному читаній вірш. П-ні У. Любонич читала свої оповідання із побуту в Казахстані. Це особисті переживання авторки, зворушливі до сліз, тямки, як скиба ділення, яку вона орала, коли доля кинула її поза межі людського горю, у комунизм.

Другу частину вечора виловила наша ідейна студентська молодь, яка виконала п'єсу Діми "Книжко, моя книжко". П'єса нагороджена на конкурсі літературних творів СУА. Молоді виконавці вложили стільки старань у виконання своїх ролей, що приємно було їх слухати і подивлятися. Це та молодь, яка ходить добрими дорогами. Добра молодь.

Публіка нагородила молодих виконавців п'єси і її авторку довгими оплесками.

Оксана Тарнавська

На пленумі письменників України вимагали посилення партійності в критиці й літературі

Київ. — "Літературна Україна" з 18 лютого надрукувала докладний звіт з пленуму 3-го Пленуму Спілки Письменників УССР, визнаючи як одне з найголовніших завдань — чітко самостійно оборонити як на агресивний "комунізм", наступне: "Давати яничиний бій апологетиці капіталістичного суспільства і їх прислужникам — українським буржуазним націоналістам. Письменники, критики й літературознавці перебувають у перших лавах ідеологічних бійців партії, народу і вбачають у цьому своє високе служіння і приналежність. Це та молодь, яка ходить добрими дорогами. Добра молодь. Публіка нагородила молодих виконавців п'єси і її авторку довгими оплесками.

Промовець звернувши увагу, що молодь дедаль менше цікавиться літературою, яку їй пропонують, звертав вину на "технізацію" життя та на те, що в школах різко зменшили кількість годин вивчення літератури. Щодо критики, яку на пленумі найбільше критиковано, то В. Бурак сказав: "Неважко помітити, наприклад, те, що в критиці останнього часу почали зникати цілі теми, певні термінологія, поняття. Соромляться уникати, наприклад, таких понять, як соціологічний аналіз, ідейність, партійність, соціалістичний реалізм. Таким чином, критика позбавляється тих специфічних рис, які завжди робили її актуальною, настановлююю, посядання соціологічного й естетичного аналізу. До речі, і в літературі наші дні не послабилися інтерес до соціальних проблем. Ніяк ідейність і прекрасне взаємозв'язують одне одне". З газетних повідомлень помітив, втомлює літературі і їх нехит до дальшого пропугування мітологічних гасел "комунізму", небажання знову скоуватися до вулгарного соціологізму, що домінував за сталінщини і якого тепер знову домагається КІСС.

СПОВНИВ БАЖАННЯ РОДУ, ПАМ'ЯТЬ
ПРО НЬОГО БУДЕ ЖИТИ

(Посмертна згадка про с.п. Віктора Сигалова)

Багато людей живуть, щоб жити, а деякі живуть, щоб сповнити бажання свого роду й народу. Одним із них був с.п. Віктор Сигалів. Віктор Сигалів народився 20 вересня 1904 р. в місті Ромни, на Полтавщині в козацькій родині. Його батько був полковником Першого Уруського Полку козацького війська. Бажанням батька було, щоб його син Віктор продовжував традицію славного війська козацького. Він дбав про його виховання і освіту в козацькому дусі.

Мати с.п. Віктора Сигалова була дворянка з дому Адамовська і була споріднена зі славним українським артистом Марією Заньковецькою, якої правдиве прізвисько також було Марія Адамовська, а псевдонім Заньковецька вона взяла собі від хутора в Заньках.

В. Сигалів після початкової школи скінчив військово-кадетську школу. Його батькові не довелося бачити сина військовим старшиною. Він під час Великої Української Револуції боровся проти більшовиків на Кавказі і там загинув.

Віктор Сигалів виявляв зацікавлення до музики й співав та до театральних мистецтв. Ці його вроджені здібності скриплювало родинне середовище. Як пригадувала тітка Марія Заньковецька, то в хаті тільки й мови було, що про мистецтво. Вечорами лунали спів і гра на піанно, а між головами, що співали, було чути дзвінкий альтонний голос маленького Віктора.

Під час революції, Віктор і його молодша сестра Лідія, піз. дружина проф. Степана Глушка, були на вихованні у бабці в Кам'янці Подільському, бо мати померла, а два старші брати Леонід і Євген, як офіцери загинули в першій світовій війні.

1919 році, маючи 15 років, юнак Віктор Сигалів включився як доброволець у визвольну боротьбу українського народу. Перебуваючи всі військові аспекти та радості і горе, він зі своїм швагром проф. Ст. Глушком, старшиною Українських Січових Стрільців в 1920-их роках очисився в Західній Україні. Був ченом славного Українського Чоловічого Хору під диригентурою Дмитра Котика. Закінчивши кооперативний курс, працював у кооперації, брав активну участь у громадському і мистецькому житті.

В 1939 році, як окупаційні совєтські війська були зняті Західну Україну, Віктор Сигалів переїхав до Станіслава і зголосився до театру ім. Івана Франка. В театрі він виявив свій талант повністю. Йому призначувано важкі і відповідальні ролі, з яких він, як свідчать про це дописи в тодішній місцевій пресі, вивізувався знаменно.

Будучи в театрі, він одружився з Гріною Рубель. Життя молодого подружжя в совєтській дійсності було тривожне.

Під німецькою окупацією також життя не було солодке. Віктор Сигалів, як з криві й кости воля служив в Українській Дивізії.

Опинившись у Німеччині, він з відомим артистом української сцени Грінвалдом і його дружиною п. Марією організував театральний і співочий ансамбль, і театральну мистецьку школу.

Віктор Сигалів був також одним із ініціаторів створення організації українських комбатантів і був секретарем Місцевої Станції Українських Комбатантів у Ляндсгуті в Баварії.

Приїхавши в 1950-их роках до Америки, він відразу

С.п. Віктор Сигалів

включився в українське національне життя. Був одним із ініціаторів хору "Трембіта" в Ньюарку, а пізніше довголітнім його головою. Він був одним із організаторів "Самопоміччя", Станції В-ва Дивізійників.

Від ранньої молодості заціплена військова точність і обов'язковість проявлялася у Віктора Сигалова у громадській праці. Не вмів нарікати і постоїти. В тяжких обставинах життя пробивав сам, а як заходила потреба помагати другим — помагав дуже радо навіть зі страткою свого здоров'я і грошей.

Як батько, він дуже дбав про свою Дружину Гріною про культурне і моральне виховання донечки Божени, яка, скінчивши Музичний Інститут та вищу школу, і тепер працює, як фахова сестра у міському уряді в Ньюарку. Вона бере участь в українському громадському житті.

Він був твердого характеру. Дане колись слово — додержував на сто процентів. А як у чомусь помилявся, — все мав відвагу признатися до помилки.

Цими золотими прикметами він з'єднував собі багато приятелів, які його любили і поважали. А як він 26 жовтня 1968 р. помер, то вони прийшли на його похорон і своєю численною участю попрощали його в дорогу до вічного життя.

Похорон с.п. Віктора Сигалова провадив о. д.р. М. Гриничин, парох Української Католицької Церкви в Ньюарку. Він відправив Панахиду в похоронному заведенні Литвина, а в день самого похорону Заупокійну Службу Богу. Під час Панахиди співав чоловічий хор під диригуванням М. Добоса і Хор Дивізійників під диригентурою О. Головацького, а під час Служби Божої і на цвинтарі в Бавнд Брук співав хор під дириг. М. Добоса.

Під час Панахиди прощальні промови сказали — П. Буяк, В. Король і дир. В. Воробець, на цвинтарі говорив генерал П. Шандрук, а під час трини проф. М. Цяпка і проф. С. Глушко.

"Останній воїнський салют" сурмача О. Головацького зворушив усіх до сліз. Жалісні тони ніби гойдалися на осінній жовтій позолоті і забирали з собою сум і біль учасників похорону та і діти і дорослі не без слез прощали.

З такою ж боєм у серцях і душках і нас — друзів — Ірина і дочка Божена, сестра Лідія і її чоловік проф. Степан Глушко як на цвинтарі виростає могила над їх найдорожчим. З таким боєм відходили вони й учасники похорону.

Покійний сповнив бажання роду, пам'ять про нього в його роді буде жити так довго, як довго буде жити цей рік!

В. Настич

Відбувся Окружний З'їзд СУА
Філадельфійської Округи

23-го лютого в домі СУА відбувся 31-ий З'їзд Окружної Ради, в якому взяли участь 55 делегатів з Філадельфії, Честеру, Трентону, Вільмінгтону і Ветлегему. З'їзд провадила президія у складі: голова Централі СУА п-ні С. Пушкар, редакторка Л. Бурчинська, секретарка Централі О. Грабовська, секретарювати п-ні О. Ковальчук і В. Михайлів.

Звітвали голови відділів: п-ні М. Івахів, О. Третьяк, Я. Кобрин, С. Гарасимович, Н. Лопатинська, А. Банах, Ф. Номен, М. Пашук, О. Ковальчук, Г. Царинник, М. Бабак, О. Гарванко, С. Коліодій, Т. Мельничук, В. Михайлів та Г. Юрчак. Звіт охолоплювали різноманітну діяльність і фінансовий стан у відділах.

Деякі з них зробили великий поступ, вони заснували гуртки книголюбів, гуртки народних танків, хори, провадять школи українознавства, листуються і посилають подарунки воїнам у В'єтнамі, організують доповіді на виховні теми, на які запрошують найкращих фахівців, допомагають потребуючим, а також виконують багато іншого.

Праця наймолодших союзників заслуговує на увагу, вона різноманітна і цікава. Звітвали голови п-ні Л. Дяченко довідуємося, що Управа Окр. Ради також провадила велику працю і початкувала децю нового, про що звітуеть резолюційна Комісія. П-ні С. Новаківська звітвала про стан каси і прочитала доповідь на тему:

Після звітів відбулась жива дискусія, в якій взяли участь всі присутні, зокрема багато говорено про те, як поповнити касу Окр. Ради. За Контрольну Комісію звітвала п-ні М. Савесська, яка заявила, що книжки є в повному порядку. За Звітну Комісію доповідала п-ні Татарів (з Честеру), яка також ствердила, що протоколи записані точно і відповідають звітам.

Почесна членка СУА п-ні М. Чайківська запропонувала внести подяку уступачій Управі, особливо голові п-ні Л. Дяченко за велику працю, що збори підтримали й одностайно ухвалили.

За Комісію Ухвал доповідала М. Ганіна. Ця комісія ствердила, що Управа Окр. Ради відзначилася слідуючими успіхами:

1. Підтримувала постійний зв'язок з відділами, філадельфійськими, а також позамісцевими, наслідком

чого є поступ у різних ділянках праці відділів і у виконанні завдань Централі.

2. Організувала Маніфестацію Солідарності з переслідуваними, але нескореними інтелектуалами в Україні.

3. Започаткувала курси для громади імпрези під назвою: "Зустріч молодих професіоналістів з громадянством".

4. Започаткувала Бюлетень Окр. Ради.

Комісія Ухвал узяла, що треба звернути більше уваги на організаційну діяльність, приділяючи більше членів, зокрема молоді. Подбати про те, щоб у відділах працювали усі референти, передбачені обов'язком Централі. Виваляти більше довіри до референтів Окр. Ради, дати їм більше ініціативи у плануванні і виконанні праці, а також кожний звітувати за свою працю.

Річний звіт голови і референтів не відчитували на З'їзді, а друкувати і роздавати на руки делегатів і в такий спосіб заощадити багато часу на важливі дискусії, пропозиції й доповіді під час З'їзду.

Запровадити в життя пропозицію п-ні О. Грабовської, яка поповнить касу. Складати кошторис і дотримуватися його. Відзначити 30-ліття Окр. Ради. Усі вищезгадані зауваження і побажання Резолюційної Комісії загальні збори підтримали і прийняли.

П-ні Н. Даниленко від Національної Комісії запропонувала список кандидатів до нової Управи. Після голосування до нової Управи обрані:

Н. Лопатинська, голова; М. Савесська, заступниця голови і організаційна р-ка; Т. Мельничук і С. Вовчак, заступниця голови; А. Зуб і п-ні Матла, секретарки; С. Новаківська, касирка; А. Забродська, О. Шпринкевич, культурно-освіт. р-ки; Л. Дяченко, М. Ганіна, пресові р-ки; Н. Даниленко і Т. Оніл, р-ки молоді; А. Вовчак, р-ка Олександрівська, виховні р-ки; Х. Чорпата, М. Чижович, Савчак, р-ки зв'язків; Л. Федак і Н. Карпінчак, р-ки суспільної опіки; А. Процик, О. Слюсар і Н. Девя, господарські р-ки; О. Грабовська, М. Бабак, М. Пашук, Контрольна Комісія.

Новообраній Управі бажаємо успіхів у праці.

Марія Ганіна, прес. реф.

Широкий відгомін виступів І. Коляски
у Вінніпегу

Згідно з офіційними даними вінніпегських телебачення та радіо станцій, лиш при допомозі цих середників, приблизно 500 тисяч осіб чули та бачили викриття та гостре засудження Іваном Коляскою плянної русифікації у всіх ділянках життя України.

Запрошений до Вінніпегу Т-вом Українських Студентів "Альфа Омега" при Манітоському університеті під кінець лютого ц.р. І. Коляска, автор книжки англійською мовою "Освіта в Радянській Україні" — студії про русифікацію українського шкільництва та дискримінацію українців в Україні — мав 3 виступи на телебаченні (To-Day's World CJAY-TV, The Big News CBC-TV) і два виступи в радіо (John Harvard Show, CJOB Radio, Evening Highlights of the John Harvard Show).

В додатку до цього півмільйона слухачів І. Коляска виступав з викладами, на які прибуло разом коло 500 зацікавлених. Були репортажі про його виступи в англійській пресі — Winnipeg

Free Press, Winnipeg Tribune і The Manitoba (студентська газета Манітоського університету), як також багато місця присвячено в українській пресі: "Поступ" (в англійській та українській секціях) та в "Українському Голосі".

Під час своїх виступів І. Коляска був представлений такими визначними особами, як: проф. Д. Дейкок з департаменту політичних наук на Манітоському університеті, проф. Р. С. Беллан з департаменту економіки Манітоського університету, А. Лойдон, голова академічних справ при Вінніпегському університеті та адвокат Василь Свистун від Української Професіоналістської і Підприємств. Інтерв'ю, яке І. Коляска віддав на CBC-TV, було переведене Вад Шерманом, бушним послом федерального парламенту.

Заходами Комітету виступів І. Коляски при студентському товаристві "Альфа Омега" справа русифікації України Московію мала роззакінчена. Були репортажі про його виступи в англійській пресі — Winnipeg

Короткі вісті

В ІНДІН ПОМЕР президент Закір Гусейн на 72 році життя, на удар серця. Це був третій з черги індійський президент від 1950 року і перший мусульманин на тому становищі. Індія здебільша буддистська.

З ЧЕХО - СЛОВАЧСЬКИХ ВИДАЛИЛИ в останніх днях 11 осіб: трьох американців, трьох англійських журналістів, трьох голландських журналістів і двох західнонімецьких студентів.

3 ЖИТТЯ ОСЕРЕДКУ СУМА В ПАРМІ,
ОГАЙО

Виконавці сценічної картини Володимира Радзкевича п.п. "Різдво в лісі". У центрі дружина с.п. проф. Радзкевича — пані Марія Радзкевич.

Цьогорічний сезон проходить тут під знаком поезії й діяльності управи Осередку та юнацьких роїв.

Традиційна сумівська ялинка, що її влаштував Осередок 18 січня 1968 р. в просторій залі нової Школи св. Йосафата, у присутності понад 650 гостей, пройшла з успіхом. Атракційно ввечері була вистава різдвяної п'єси у трьох відлогах пера проф. Володимира Радзкевича п.п. "Різдво в лісі". Роль старшого й молодшого юнацтва добре пописалися у трьох сценах, співах і хоровах, що їх підготували вихованці Олі Джуман. Вона скомпонувала теж дитячі хори до цієї цікавої сценічної картини. Глядачі сердечно вітали присутню на ввечері дружину автора п'єси — пані Марію Радзкевич, яка згодом стала до спільної світлинки з юніми виконавцями. Окремого святого юнацтва додала цій доблій підготовці імпрези велика, рясно освітлена, приміщена в центрі залі ялинка. 20 стій заввишки, докрути якої згодом весело забавлялась численно зібрана молодь. Управа заарештувала присутній публікації, що появилася друком під назвою "Осередок СУМА ім. Тараса Шевченка в дії". У цьому збірнику, що його видає за нагоди посвячення юнацького прапора в опрацьованні Софії Буруї, на 64-ох сторінках друку зібрана історія цього осередку, враз із 35-ти світлинами з його життя і дії. Друкарську роботу виконала друкарка видавництва "Гомін України" з Торонто.

Загальні збори Осередку відбулись 16-го лютого, у присутності біля сотні дійсних членів, дружинників, членів Клуба Матерів, Батьківського Комітету й гостей. Присутні вислухали звіт референтів уступаючої управи та її голови — Василя Клішчука. Нову управу очолює Теодор Тарчанин, Відділ Юнацтва Теодор Джуман, Контрольну Комісію Ілля Вільшанський, Товариський Суд д-р Олександр Кюс. Допоміжні організації очолює Петро Даниленко (Батьківський Комітет), та пані Оля Мельник (Клуб Матерів Юнацтва). Радіопередачі "Хвилина Суми", що їх надавало із "Станції Народів" у Клівленді в дніх 2 лютого й 2 березня, присвячено Героям Крут, пам'яті генерала Тараса Чупринки-Шухевича як теж шевченківській тематиці. У цих сумівських радіомовленнях виступили перше старші юнаки Ярослав Кмітек і Богдан Дмитрик, та старша юначка Оксана Шукач.

Свято на честь ген. Тараса Чупринки-Шухевича, у середу 5 березня розпочалося Панахидою за спокій душі с.п. Головного Командира УПА, а в ньому аяко організовану участь сумівське й пластове юнацтво з прапорами. Перед символічною могилою з безрозмірним хрестом держали почесну сторожу воїни УПА, членів СУМА й Пласту. Після Поминальних Богослужень у шкільній залі св. Йосафата відбулись святкові сходи, на яких проводив ст. юн. Ярослав Кмітек. Слово про генерала Чупринку вголосив ст. юн. Мирон Стахур, наймолодші юначки доповнили програму співом і декламаціями. Поему І. Шанковського "Командирів" із розумінням рецензував ст. юн. Роман Кюс.

Святкові сходи для вшанування Шевченківської Рокви проведено 15 березня. Реферат вголосив ст. юн. Василь Гаваль, а якому порігав достаті бор-

ців за свободу Шевченка й Лінкольна та з'ясував, у чому їхня схожість і відмінність. Шевченкові вірші рецензували юнаки Роман Зорій та Катруся Вільшанська. Програму закінчив співом рій мол. юначок під проводом віпорядниці Маруся Кошик.

У березні відновлено працю балетної групи під проводом балетмайстра Леоніда Дмитренчука. За активну участь вихованці Олі Джуман. Вона скомпонувала теж дитячі хори до цієї цікавої сценічної картини. Глядачі сердечно вітали присутню на ввечері дружину автора п'єси — пані Марію Радзкевич, яка згодом стала до спільної світлинки з юніми виконавцями. Окремого святого юнацтва додала цій доблій підготовці імпрези велика, рясно освітлена, приміщена в центрі залі ялинка. 20 стій заввишки, докрути якої згодом весело забавлялась численно зібрана молодь. Управа заарештувала присутній публікації, що появилася друком під назвою "Осередок СУМА ім. Тараса Шевченка в дії". У цьому збірнику, що його видає за нагоди посвячення юнацького прапора в опрацьованні Софії Буруї, на 64-ох сторінках друку зібрана історія цього осередку, враз із 35-ти світлинами з його життя і дії. Друкарську роботу виконала друкарка видавництва "Гомін України" з Торонто.

Загальні збори Осередку відбулись 16-го лютого, у присутності біля сотні дійсних членів, дружинників, членів Клуба Матерів, Батьківського Комітету й гостей. Присутні вислухали звіт референтів уступаючої управи та її голови — Василя Клішчука. Нову управу очолює Теодор Тарчанин, Відділ Юнацтва Теодор Джуман, Контрольну Комісію Ілля Вільшанський, Товариський Суд д-р Олександр Кюс. Допоміжні організації очолює Петро Даниленко (Батьківський Комітет), та пані Оля Мельник (Клуб Матерів Юнацтва). Радіопередачі "Хвилина Суми", що їх надавало із "Станції Народів" у Клівленді в дніх 2 лютого й 2 березня, присвячено Героям Крут, пам'яті генерала Тараса Чупринки-Шухевича як теж шевченківській тематиці. У цих сумівських радіомовленнях виступили перше старші юнаки Ярослав Кмітек і Богдан Дмитрик, та старша юначка Оксана Шукач.

Свято на честь ген. Тараса Чупринки-Шухевича, у середу 5 березня розпочалося Панахидою за спокій душі с.п. Головного Командира УПА, а в ньому аяко організовану участь сумівське й пластове юнацтво з прапорами. Перед символічною могилою з безрозмірним хрестом держали почесну сторожу воїни УПА, членів СУМА й Пласту. Після Поминальних Богослужень у шкільній залі св. Йосафата відбулись святкові сходи, на яких проводив ст. юн. Ярослав Кмітек. Слово про генерала Чупринку вголосив ст. юн. Мирон Стахур, наймолодші юначки доповнили програму співом і декламаціями. Поему І. Шанковського "Командирів" із розумінням рецензував ст. юн. Роман Кюс.

Богдан Мазепа

Молодий і активний голова Мистецького Клубу в Едмонтоні, поет Богдан Мазепа, автор кількох праць українською мовою, виступив у місті з промовою на тему "Українська культура в Канаді". Він закликав українців Канади до активної участі в культурному житті країни. Мазепа також згадав про важливість збереження української мови та традицій в умовах іноземного середовища.

В. Дідок

КУРСИ
УКРАЇНОЗНАВСТВА НА
ПІВДНІ ФРАНЦІЇ

Париж. — Вперше Курси Українознавства, влаштовані щороку Управою Об'єднання Української Молоді у Франції, ОМУФ, відбулись цього року на літній Франції, поблизу Алес, за 90 кілометрів від Середземного моря. На Курси запрошувались українські молоді з Франції та сусідніх країн. Курси триватимуть від 3-го до 24-го серпня, для молоді від 12 років і вище.

Національний Бібліотечний Тижень і ми

В дніх 20-26 квітня Америка відзначає Національний Бібліотечний Тижень, якого завданням пригадати американцям значення книжки та бібліотек.

В зв'язку з тим Головна Управа Товариства Українських Бібліотекерів Америки закликає все українське громадянство:

а) Розбудовувати домашні бібліотеки, поповнюючи їх новими українськими книжками — зокрема дитячі бібліотеки, щоб прищепити дітям звичку любові до українського друкованого слова і привернути українському друкованому слову те почесне місце, яке воно мало в українській хаті, поки його виперла телевізія.

б) Розбудовувати, побилювати та поновити використовувати бібліотеки при українських школах, молодіжних організаціях та інших наших установах.

в) Дбати про розбудову українських відділів при публічних бібліотеках. Це можна найкраще зробити, маючи команду відвідувачів, дружину юнаків і юначок, футбольна дружина юнаків та легкоатлетичні гуртки, які відбувають тренінги під проводом референта спорту, дружинника Івана Столяра.

Активно працюючи декламаторські гуртки й пам'ятаючи теж працю аматорського гуртка під проводом режисера Омеляна Урбанського.

Концерт Володимира Луцива, що йому патрунували Осередки СУМА Парми й Клівленду, відбувся в залі Шеф Джуніор Гай Скул 30 березня. Незважаючи на перешкоди, які не мали жодного зрозуміння для українського друкованого слова. Врештотення любитель української пісні, Арті з опер, історичні діри в супроводі бандури й пісні з чужинського репертуару у виконанні цього тенора — бандуриста зазвучали по новому. Публіка захоплена вітала кожний виступ співака, змушуючи його до наддатків. Фортепіанний супровід вела дружинниця Оля Джуман, студентка "Клівленд Інститут оф Мюзик". Про побут Володимира Луцива у Клівленді звітвала місцевий щоденник "Клівленд Прес", поміщуючи при тому світлинку нашого співака.

г) Допомогти розбудувати Український Бібліотечно-Довідковий Центр

За Головну Управу Товариства Українських Бібліотекерів Америки голова

Mrp Еміль Васюк секретар

Association of Ukrainian Librarians of America, 2453 W. Chicago Ave., Chicago, Ill. 60622.

Встановлять пам'ятник, на ознаменування воз'єднання українського народу

Київ. — Не так зв. уряд Української ССР, а Держбуд УССР, Міністерство культури і управа міста Києва проголосили конкурс на найкращий пам'ятник, на ознаменування воз'єднання українського народу в єдиній Українській Соєтській Державі. Пам'ятник буде встановлений у Києві, на Проспекті "40-річчя совєтської влади", поблизу "Виставки передового досвіду і народному господарстві". Вудуть видані три нагороди, в сумі від 2 500 рублів до 500 руб. У проголошенні конкурсу сказано: "Перед учасниками конкурсу ставиться завдання засобами монументального мистецтва відобразити велич видатної історичної події — воз'єднання Західної України, Північної Буковини і Закарпатської України в єдиній Українській Соєтській державі, що є органічним наслідком перемоги соціалізму і торжества ленінської національної політики". Причини такого несподіваного, без якоїс-як, дати, проголошення конкурсу не виласяє. Можливо, ЦК КПРС, передбачаючи назрівання події, бажає зовнішньо "заціпенувати" Україну в складі ССР та показати світові, нібито українці мають оборонно-воз'єднання у "державі", щоб заперечувати насправді колоніальний стан України. Вартий уваги факт, що в переліку згадамо про Зах. Україну, себто Галичину, а Волинь, Буковину і Закарпаття, — окупованих совєтською Росією в часі другої світової війни і формально приєднаних до ССР, навіть не до УССР. Комуністична преса в Києві чи Москві не згадає про українські області — Холмщину в Польщі і Прип'ятинну в Словаччині, які Москва віддала іншим окупантам.

В Україні засихають річки

Київ. — Міліє річка Самара, притока Дніпра. Впродовж десятих кілометрів на Кіровоградщині її береги, де тільки тришки пенки та кущики, залишки від колишніх насаджень та буйної зелені. На Дніпропетровщині висихає "ледве жива річка Кільчень". Водолюбива, без свіжого притоку води і без насаджень на берегах, швидко замулюється, пересихаючи, покривається жабурином. Де електотілі джерела поблизу с. Горюшок — там тепер все сухе, ціла долина, "як миска", без жадної рослинності. Такі "опіси природи України", де колгоспні розорали межі й вирубують дерева на опал та будівельні потреби, а грунт без перепочинку руйнується більше й більше, подає журнал "Україна", ч. 3/1969. Журнал стверджує, що в УССР взагалі ніхто не відповідає за заліснення балок та ярів, які наступають, розмиваючись десятинами водами, більше й більше на орні поля: "За таке велике діло, як заліснення ярів та балок, ніхто не відповідає. Хіба що районний а г р о медіатор нашіпте замітку в газету і злегка покритикує якогось господарника, а щоб розчищення ярів джерела? Кому це потрібно? Річку стали рятувати загатами, робити ставки. Дуже добре. Але чи допоможе греблі, коли їх нема чого стримувати? Колгосп відрапортує про споруджені загати, голову показує десь на якісь надрі, а річка сохне, яри та балки, наче сприти, простигають свої шупальця до орного лану, щорічно відравають чималі клати родючої землі". За останні роки в німських виданнях багато разів були матеріали, які свідчать про знищення урожайної української землі, були й вахляві рятувати її, але окупаційний режим не дає фінансу на поправу великої і вже дуже задушеної справи.

Владика Нир Амвросій прийняв на авдієнції представників Крайової Виховної Ради і Шкільної Ради УНКА

Філадельфія, Па. — Як уже коротко повідомлялося, 31-го квітня 1969 р. в год. 5:30 по вулиці в конференційній залі Митрополіти Паласти при Н. Френкліні авдієнцію представників Крайової Виховної Ради і Шкільної Ради УНКА. Під час авдієнції були порушені засадничі справи українського шкільництва й виховання, відносини між релігійною, українською молодіжною спільнотою та прихильниками в ЗСА. У вступному слові в. Амвросій порушив низку проблем, між іншим, питання відношення старшої і молодшої імміграції, справу розбудови українського культурного осередку коло Собору при Френкліні авдієнції, а в далішій розмові діяльність праці українського парафіяльного шкільництва, молодіжних українських подружжів, важливу роль матері у вихованні покоління, потребу до шкільного виховання.

Д-р Едвард Жарський, голова Крайової Виховної Ради і Шкільної Ради УНКА, який очолював делегацію, представив її членів: проф. Юрія Спільняченка, секретаря Шкільної Ради УНКА, та членів ред. Ірину Пеленську, проф. д-ра Василя Стецюка, д-ра Петра Ісаїва і мігра Івана Базарка, представника Екзекутиву УНКА у Виховній Крайовій Раді. Відтак д-р Е. Жарський з'ясував стан шкільництва українства в ЗСА та проблеми, які турбують сучасні українські виховні і шкільні чинники, такі як

Нью Йорк, Н. Й.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Т-ВА ПРИХИЛЬНИКІВ КАТЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Збори відбулися 23-го лютого в Народній Домі в Нью Йорку. На збори прибув із Гарварду проф. Омелья Прицак. В односторонній доповіді висвітлював, яке велике поле для ширення правди про Україну отримали ми з поміччю катедри української історії в найстаршому і найславнішому університеті Америки. Професор поінформовав, що в 1968-ім р. було в Гарварді 19 українських слухачів, а 35 чужинців хотіли слухати курс історії України. Це було можливо аж у цьому році, бо один наш науковець викладав також по-англійськи. Доповідач подав до відома, що побіч наукової діяльності зможуть наші вчені видати багато цінних творів з нашої історії, мови і літератури під фірмою Гарвардського університету зовсім безплатно, бо численні видавці мають собі за честь і привілей видавати публікації Гарвардського університету, які то публікації заповняють офіс бібліотеки цілого світу.

Професор додав, що ми зробили добрий початок і наша громадськість повинна тепер зміцнити свої старання, щоб завершити почате діло, себто уфундувати три катедри — української історії, літератури і мови та Дослідний Інститут. Це є коначне, щоб ми мали тут у Америці, змогу поширювати з найстаршої, високо авторитетної твердині науки, правду про Україну та наш нарід — зокрема тепер, коли червона Москва нищить підпалами бібліотеки та монастирі, в яких зберігалися давні, високоцінні пам'ятки нашої культури.

Доповідач розвіяв також сумніви наших скептиків, зазначивши, що наші катедри не загрожують в майбутності ліквідації, бо коли існують важке катедри різних азіатських народів, які не мають тут майже зовсім своїх громад, він сам провадить катедру тюркських мов, то тим більше дані до стійкого існування мають наші катедри, бо ми маємо в ЗСА і Канаді

3 діяльності 82-го Відділу СУА на Бронксі, Н. Й.

82 Відділ Союзу Українок Америки започаткував свою діяльність в новому діловому році Загальні Збори 16-го лютого в залі місцевої української католицької церкви св. Покрова П.Д.М. в присутності поважного числа членів та гостей — відпочивали Округової Ради СУА в Нью Йорку — пані Марія Демидчук, яка передала щирі привіт від цієї Ради учасникам зборів.

Збори, які відкрила пані Олена Гентіш, голова Відділу, проходила Президія: пані Марія Демидчук — голова й пані Софія Раковська — секретарка. Докладні звіти з діяльності управи за минулий 1968 рік зложила голова і референтки — членкині управи, а також голова Контрольної Комісії. Вислухавши звіти, учасники зборів ствердили, що завжди самовідданий і жертвенний праці членок управи Відділу був активний і мав гарні успіхи в діяльності. Заложення перед кількома роками Дитячий Гурток Книголюбів гарно розвивався. Його успішні виступи вітшаються загальною увагою громадства. Суспільна Опіка побіч допомогової акції для потребуючих в Україні, Європі, Бразилії і інших країнах, не забула про наших воїнів в американській армії в В'єтнамі з нагоди Різдва Свят вислала для них святочні пакунки та привіт від українських матерей, награвши на магнітній ленті разом з українськими колядами. Суспільна Опіка збрала серед членок Відділу й громадянства 620 дол. на фонд Катедри Українознавства. На рахунок імпрезового реферату треба зачислити Зус-

Доповіль проф. В. Чапленка про назви Дніпрових порогів

Нью Йорк. — Мовознавча Комісія НТШ влаштувала 19 квітня ц. р. в залі НТШ в Нью Йорку — чергову Наукову Конференцію, яку відкрив проф. д-р П. Кошляк. Доповіль на тему "Назви Дніпрових порогів" виступив проф. В. Чапленко. Преп'єнт проаналізував назви порогів, як напр. Кодацького, Сурського, Лоханського, Звенигородського, Ненастига, та порівняв грецькі назви тих порогів, що їх подав Константин Багрянородний — з українськими, доводячи, в якій мірі вони відповідають нашим назвам. При аналізі назв порогів спирався преп'єнт також на значення давніх слів в адигейській мові.

Після прийняття звітів і ухвалення абсолютної уступної Управи, збори вибрали нову управу й Контрольну Комісію. До управи ввійшли пані: Мирослава Савчак — голова, Олександра Кіришак — заступниця голови, Ірина Загалак — секретарка, Ярослава Лисовець — заступниця секретарки, референтки: Іванна Клим — організаційна, Софія Раковська — культурно-освітня, Ірина Іванчинська і Софія Данилович — виховні, Оксана Мисюк і Стефанія Гніздюк — імпрезові, Ольга Гірна, Марія Халупа і Марія Василь — суспільна опіка, Наталія Клеор — пресова, Юлія Крича, Леонтиня Грошівська, Анна Стасів, Стефанія Чорнодольська й Галина Наконечна — господарські. В склад Контроль-

ПОВІДОМЛЕННЯ

Оцім маємо шану повідомити, що

ЗВІЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВОГО КЛУБУ в НЬО ЙОРКУ

відбудуться

в СУБОТУ, 10-го ТРАВНЯ 1969 р. о год. 7-й веч.

в ДОМІВЦІ УСЬ-У, 33 Схід 7-ма вул. в Нью Йорку

Якщо в означений 7-й год. не явиться прислана статутна кількість членів, Звичайні Загальні Збори відбудуться годину пізніше без огляду на кількість присутніх.

За Радю Директорія УСЬ-У: **ІВАН ВІВНИК** — голова
Д-р **ІВАН СЕРАНТ** — секр.

За Управу УСЬ-У: **РОМАН ЛІОНЯК** — голова
ВОЛОДИМИР ГІВЕЛЬ — секр.

J. KENNEDY STADIUM
Dey St. & Harrison Ave.
HARRISON, N.J.

ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ ЗА МІСТЕЦТВО АМЕРИКАНСЬКОГО ФУТБОЛЬНОГО ЛІГ

НЕДІЛЯ, 11-го ТРАВНЯ 1969
Год. 2:30 по пол.

УСТ „Чорном. Січ” — Spartans, Phila.

Передзвоніть год. 12:30

УСТ „Чорноморська Січ” виступить до цих змагань в повному складі.

Доказ на стадіон Дж. Ф. Кеннеді в Гаррісоні, Н. Дж. Стадіон знаходиться при вулиці Деві Стріт, Автобуз з Джерсі Сіті ч. 43 та цілий ряд автобусів із Ньюарку. З Нью Йорку легко зайхати підземною фірми „РАТН”, районом „Гадсон Тيوبс”, яка курсує по 6-й Евеноу в Нью Йорку і їде до Ньюарку. Висідати на перестанку Гаррісон перед Ньюарком. Автобус з Нью Йорку можна їхати через Голланд Тунель і далі по Гаррісон Евеноу через Джерсі Сіті до м. Гаррісона. З Гаррісон Стейт Паркувей треба взяти виїзд Сентрал Евеноу і по ній їхати до Вашингтон Стріт, оскільки по цій вулиці до Врідж Стріт і до Гаррісон Евеноу, бічна якої є Деві Стріт.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ в НЬО ЙОРКУ

149 — 2nd Avenue — алаштує

в СУБОТУ, 10-го ТРАВНЯ 1969 р. о год. 5-й по пол.

СВЯТО МАТЕРІ

УЧАСТЬ БЕРЕ МУЗИЧНИЙ САДОК І МОЛОДШІ УЧНІ УМІ

Буфет у заряді ВШ. Пань Батвісського Комітету.

ЛІТЕРАТУРНО-МУЗИЧНИЙ КЛУБ у НЬО ЙОРКУ

П'ЯТНИЦЯ, 9-го ТРАВНЯ 1969, год. 8-ма веч.

ВАДИМ ПАВЛОВСЬКИЙ: „ПОДОРОЖ ПО ІСПАНІЇ”

Доповіль буде ілюстрована численними проєкціями.

КОМІТЕТ З'ЇЗДУ ЕМІГРАЦІЇ УНР

під протекторатом

ПРЕДСТАВНИЦТВА ВИКОННОГО ОРГАНУ УПРАВИ В НЕДІЛЮ, 18-го ТРАВНЯ 1969 р.

о год. 1-й по пол.

— відбудеться —

в ЦЕРКОВНІ ЗАЛІ СВ. ВОЛОДИМИРА при 82-й вул. в Нью Йорку, Н. Й.

БЕНКЕТ

У ПОШАНУ ДОСТОЙНОЇ ПАНІ **Марії В. Лівицької**

вдова по б. л. Андрієві Лівицькому, Президентові УНР в екзилі.

3 НАГОДИ П 90-ТИЛІТТЯ

Вступіть гідний за запрошеннями, за якими звертатись на адресу: Mrs. W. Shrameko 87 Sherman Avenue, New Haven, Conn. 06511

Після доповіді загальні збори продовжувалися, вибираючи нові керівні органи. Після закриття зборів проведено розішлювання в піднесеному настрої, з постановою й ділі працювати, щоб довести розпочате діло до успішного кінця.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ УНІОСОЗУ!

Микола Шинько

„НАЦІОНАЛЬНЕ ПИТАННЯ”

(Закінчення зі стор. 2-й)

дах там, де до СССР далеко іде народи лише недавно стали державними. Політика двоїлого Януса стає дедалі більше відомою в Азії і в Африці, де уряди доводяться з різних джерел про моськовське шовіністичне переосвідчення неросійських народів і народів у СССР, а про події в СССР відомо вже й громадянським п а с т у х а м. „Правда” закликає, вдаючись до Леніна, щоб для „рятунку соціалізму люди боролись проти божевільного націоналізму”, але сучасний російський великодержавний націоналізм уже перейшов у стадію шовінізму, як це було з гітлерівською Німеччиною, і тому ясно, проти кого треба боротись. Досить вичитати в тому ж числі „Правди” про „досягнення великого союветського народу”, неіснуючого в природі, щоб збагнути всю реакційну, людогубницьку суть Кремлю.

В випадках імперського шовінізму „Правда” вимагає від світових комуністичних партій, щоб вони виступали проти червоного Китаю, бо той домагався „священної союветської землі”, називався зрадниками, відступниками від комунізму всіх тих у комуністичному світі, хто не бажав слухати московських указів. З нервового тону „Правди” так і випливає стиснок, що остаточно Маркса розстріляють на ріці Уссурі...

Не даремно в кількох американських газетах, в тому числі і в „Джудіст Гаральд Ньюз” із 24 безебиза появилсь такого типу висновки: імперії завжди падали під ударами національних сил поневолених народів, тож „історія може повторитись і з СССР, де вже помітні розколини”.

Замість квітів на свічку моглили

Президента Головної Ради Наукових Товариств ім. Шевченка і Голови Американського НТШ,

с. л. п.

проф. д-ра **РОМАНА СМАЛЬ-СТОЦЬКОГО**

складовіть 50.00 доларів на цілі НТШ в ЗСА

Скертон, Па. Проф. д-р Матвій і Франка СТАХОВИ

Замість квітів на свічку моглили Незабутного

Президента Головної Ради Наукових Товариств ім. Шевченка і Голови Американського НТШ,

с. л. п.

проф. д-ра **РОМАНА СМАЛЬ-СТОЦЬКОГО**

складовіть 50.00 доларів на цілі НТШ в ЗСА

Чарльстон, Л.д. Проф. д-р Марія ОВЧАРЕНКО

Замість квітів на свічку моглили

Президента Головної Ради Наукових Товариств ім. Шевченка і Голови Американського НТШ,

с. л. п.

проф. д-ра **РОМАНА СМАЛЬ-СТОЦЬКОГО**

складовіть 25.00 доларів на цілі НТШ в ЗСА

Колл Сіті, Л.д. Ліді і д-р Роман СМІК

Замість квітів на свічку моглили

Президента Головної Ради Наукових Товариств ім. Шевченка і Голови Американського НТШ,

с. л. п.

проф. д-ра **РОМАНА СМАЛЬ-СТОЦЬКОГО**

складовіть 25.00 доларів на цілі НТШ в ЗСА

Філадельфія, Па. Д-р Володимир і Ярослава ГАЛАН

Замість квітів на свічку моглили

б. л. п. проф. **МИХАЙЛА ОСІНЧУКА**

зложили на будову Церкви св. Софії у Римі:

1. П. СТРАХАН ХОМЯК \$10.00

2. П. ЗЕНОН ОСІНЧУК \$20.00

3. П-во Г. і В. ХАМУЛІЙ \$20.00

ПОДЯКА

З Воли Високошанного відішлю під нас у Вішнєт, для 13-го лютого 1969 року в Нью Йорку, наш Найдорожчий

БРАТ, ШВАГЕР І ДІДЬО, АРТИСТ-МАЛЯР

б. л. п. Проф. МИХАЙЛО ОСІНЧУК

У тяжких хвилинах нашого великого смутку багато добрих людей старалося обкласти наше горе своїми щирими словами співчуття та морального підтримки, за що Веім іще дорожче складовіть щире подяку.

Зокрема щиро дякуємо Рідні, Приятелям і Знайомим нашим і Покійного та професійним Колегам Покійного, нашим Артистам-Маярам, за так численну участь у похоронних відправах.

В першу чергу сердечно дякуємо:

Вірен. О. Васильянам парохії св. Юра за відвідини Покійного у шпиталі та похоронні відправи, зокрема о. д-ров В. Ковалюка, ЧСВВ, о. д-ров С. Федюка, ЧСВВ, та о. М. Кешіше, а о. Х. Войтків, ЧСВВ за відправу Заупокойної Служби Божеї, Вірен. о. В. Желехівському за участь і надгробну молитву та Вірен. Мати Марії, ЧСВВ, за участь у похоронних відправах та жертви на Служби Божеї.

ВШ. П. мгр. О. Стендур, мгр. Л. Крушельницькому та п. Гросі за вишування Покійного щирої гарячої співної під час похоронних відправ.

За праявний слова під час Панихиди Вп. тт. проф. Л. Кузак, голові ОМУА, ред. В. Ріженецькому, голові Укр. Літературно-Музичного Клубу та довготривалому приятелю й товаришеві з гімназії, проф. Р. Чубатову.

За праявний слова й загляди про Покійного під час поминального тризину Вп. тт. проф. Л. Кузак, проф. Д. Горняківський, арт. скульпторів М. Чернотомського, проф. Андруш, проф. Р. Чубатову, д-ров М. Терлецькому, тов. університетських студій та мгр. Л. Костюкові за згадку про Покійного, як свого вчителя з Львова.

Родні й знайомі Приятелі: Вп. Панич, Н. Писенська, Н. Желехівський, С. Рокановський та інк. В. Шевченковичі й Г. і В. Хамули — наша щира подяка за моральну підтримку та допомогу у влаштуванні поминал.

Відні дякуємо Організаціям, Приятелям та Знайомим за усі й пишесюю вислову співчуття, за квіти, жертви на Служби Божеї, за посмертні оголошення та загляди й статті в пресі, за громадські пожертви замість квітів на добродійні цілі, як рівнож дякуємо Веім, яких і трудно згадати, за те, що своєю прихильністю на жалібних відправах тут у Нью Йорку, як і в Баших Брукс віддали останню прислугу Покійному.

Похоронному заведінню п. Яреми в Нью Йорку рівнож дякуємо за скільки перевезення похорону.

Хай Бог усіх Вас нагородить!

Д-р РОМАН, ЛІДІЯ І ЮЛІЯНА ОСІНЧУКИ

ТАМ, ДЕ НАРОДИВСЯ УНІОСОЗ

Український Народний Союз з нагоди 75-річчя

— презентує —

ДВО-ДЕННУ ПРОГРАМУ СВЯТКУВАНЬ

в Шамоніні, Па. — серці Округу Твердого Вугілля і місці народин УНСоюзу

ПРОГРАМА

СУБОТА, 31-го ТРАВНЯ 1969

3-тя по пол.

Служба Божа і Панихиди за Українських Понерів і померлих членів УНСоюзу.

Укр. Кат. Церква Преображення Господнього 301 N. Shamokin Street

4-та по пол.

Відкриття Пам'ятника Українським Понерам, які заснували УНСоюз в Anthracite Valley в Пенсильванії.

5-та по пол.

ПРИЙНЯТТЯ:

Церковна зала Український Клуб Б-ва Зала Американського Ледіону Готель James Madison

6-та по пол.

БЕНКЕТ

Зала Американського Ледіону Independence Street

Програма святкувань буде передавана „живо” з Лейсвуд Парк через станцію WMBT Shenandoah, Pa.

НЕДІЛЯ, 1-го ЧЕРВНЯ 1969

Lakewood Park, Pa. State Highway No. 54 (близь Маганой Сіті)

1-ше червня — проголошення губернатором Шейфлером, Днем Українського Народного Союзу в Пенсильванії.

Перед полуднем Церковні Богослужби в Католицькій і Православній Церквах

2:30 по пол.

КОНЦЕРТ

Двоочий хор з Торонто „Веснівка”

Чоловічий хор Лігав Веллі Українські народні танки під кер. Осеніка

Ювілейна промова — заступник губернатора штату Пенсильванії д-р Реймонд Врэдєр

5 до 9 веч.

ЗАБАВА

Оркестра Вілья Урбан

Увага! Нью Йорк і околиця! Увага!

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ СЛАВНОЇ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ

ім. Т. ШЕВЧЕНКА

Диригент — **ГРИГОРІЙ КИТАСТИЙ**

в неділю, 11-го травня 1969 року

3-тя год. по пол.

FASHION INSTITUTE AUDITORIUM

225 West 24th Street, New York City

Добрий склад оповнена програма, зворушливі композиції — такі як: „Бій під Комотопом”, „Як давно” і інші.

Масова участь Громадянства в Концерті буде виявом принакці і відносності до Капелі за П 50-літню мистецьку службу для нашого народу.

Квитки (ує місця номеровані) продаються:

ARKA CO. — 48 East 7th Street Tel: GR 3-3550

EKO — 145 Second Avenue Tel: AL 4-0888

SURMA — 11 East 7th Street Tel: GR 7-0729

Спілка Української Молоді Америки

ОСЕРЕДКОМ ім. М. ПАВЛУКОВА в ЧИКАГО ЗАПРОШУЄ МОЛОДЬ ТА ВСЕ ГРОМАДЯНСТВО НА

КОНЦЕРТ ДУХОВОЇ І СИМФОНІЧНОЇ ОРКЕСТРИ СУМА

Диригент обох оркестр **М. ГОЛІАН**

Субота, 10-го травня 1969 р. О год. 7:30 ВЕЧ. В ЗАЛІ ШКОЛИ ШОПЕНА СИМФОНІЧНА ОРКЕСТРА виступить вперше! Підтримуйте Українську Молодь у її творчій праці!

УПРАВА

Праця HELP WANTED MALE

MEN
Expanding surfboard biz. needs men. Experienced auto polisher, fiberglass, hand lay-up men, cabinet makers and carpenters for shaping. Top craftsmen required. Will train. Liberal benefits. Good opportunity for advancement.

SURF-JET MFG., INC.
235 West Industry Court
Deer Park, L.I., N.Y.

**WASTE OIL
REFINERY OPER'S**
A company involved in the development of Federal Water Pollution Abatement Program seeks waste oil processing operators with plant and maintenance experience. Apply **NATIONAL OIL RECOVERY CORP.** Hook Road & Commerce St. Bayonne, N.J. Write or Call, 437-7300 Mr. K. Urganhart, Project Engineer

ALUMINUM FOUNDRY
Needs Molders and Helpers. Apply at **George L. Meade Foundry Co.** 244 South Road Bedford, Mass.

ДРУГИЙ КУХАР
6 днів в тижді, неділя вільна. Доск. умови праці, платня за згодою.
Couch & Cottage Rest 290 County Avenue Secaucus, N.J. 201 865-4203

**СТОЛЯРИ
І ФОРМАН**
Юніла, постійна праця. Праця в New York City & Lower Westchester.
TU 6-0500

**EXP. MOVERS
DRIVERS
PACKERS
HELPERS**
Union Wages.
Call
(617) 876-9054
If Experienced

ПОМІЧНИКИ
Потрібні робітники до будови какаційних будів у New England. Змінені платня. З працею задоволення. Тел. 9 рано до 8:30 веч.
(617) 762-2141

**Machinist
Lathe Hands**
до фабричного підприємства.
• Постійна праця.
• Овертайми.
Дещо змін. мови. Голос.
156 Sanford Street
Brooklyn, N.Y.
або телефонувати
Mr. RAHM — 855-3810

**ДОСВІДЧЕННЯ
ГОЛОВНИЙ КУХАР**
Платня за згодою, прямих умови праці. Пишуть до: Box No. U 25, Rm 915 350 Fifth Avenue New York City, N.Y.

**WELDERS
BUTT WELDER**
to weld band saws. Also BRAZIER for brazing carbide tips on saws. **TRAINEES ACCEPTED** Good pay and benefits. Steady.
(212) 226-4160

АВТОВОДИ
з власним "station wagon" або вантажним авто. для місцевих достав. Висока комісія винагорода.
244-8522

**ПРАЦІВНИКИ
ДО ТОВАРОВИХ
МАГАЗИНІВ**
• Дізна шифта.
8 А.М. до 6 Р.М.
\$125 на тиждень.
• Автоматичні підвищення.
• 12 платних свят.
• Щедрі бонуси.
5 хвилин від Triboro Bridge. Тел.
Тел. MR. McKILLOP
993-2714, Ext. 223

SUPT.
ПОДРУЖКА. Досвід. 16 пов буд. у Манхатті (біля 80 вулиць). # 6 оліва, п'ятух хол. + doorman + porter. Платня після умови + 4 ким. устаткування, тел. від пов. до суботи 10-4, ч. тел. TR 4-8400.

ФАБР. ТЕРМІНАТОРИ
Мужчини і жінки. Мусять бути здібні до праці на всі 3 шифти. Досвід неконечний, навчимо. Мнім. \$95.00 тиж. + 10 цент. на год. за 2-гу шифту, 15 цент. на год. за 3-тню шифту. Автом. підвищення і бонуси.
Mfrs Corrugated Box Co. 65-25 — 58th Street Maspeth TW 4-7200

Вечір української музики та поезії в Нью Йорку

Учасники й учасниці вечора української музики в Нью Йорку.

Нав'язуючи до слів Ікери, що місяць березень розмашисто окупувала наша мова від початку до кінця своїми ідеями, талантами, своїх вмінням, хочемо дещо більше розповісти про одну з тих імпрес, а саме про "Вечір української музики і поезії", який відбувся 7 березня на п'ятидесятному вечорі в Літературно-Мистецькому Клубі. Виконавцями були учні Українського Музичного Інституту Ірвінгтону й Пасейку, учні Школи Українознавства Ньюарку та члени молодечих виховних організацій. Ці молоді агенти мистецтва своїми непересічними талантами, своїм вмінням та своєю свіжістю духа внесли небудену атмосферу до нашого Клубу, що від довгих років є форумом нашого мистецького світу метрополі.

Цілою організацією цього вечора, пані Галі Клим, учительки УМІ в Ірвінгтоні, було об'єднано однією програмою дві галузі українського мистецтва — музику й поезію. Цей оригінальний задум організаторки вніс щось нового в дотеперішні імпреси УМІ, а тому, що пройшов з повним моральним успіхом, обіцяє в будочому більше подібних вечорів. Поодиноким музичним творам наших визначних композиторів Лисенка, Барвінського, Лодкевича, Ревуцького, Фоменка, Грудина, Сокевичського — відповідали під оглядом змісту, характеру чи настрою поезії Шевченка, Тичини, Рильського, Сосюрки, Антоновича, Лесюка, Симоненка, Шанковського, Шербака.

Наприклад, вірш Симоненка "Лелеки материнства" в'я-зався тематично з "Колісковою" Барвінського; вірш "Дніпро" Шербака злився з хвилями музичного Етюд, що є властиво пісню про Дніпро; "Сопілка" Шанковського відбилася відгуком в ніжності непересічної краси "Насторального Прелюду" Барвінського, а "Елегія про співачку" Антоновича своєю мальовничістю гірського села відзеркалилася в такій же барвистій настрої "Поємі Карпат" Фоменка. Наскрізь зворушливий настрій, який викликала "Лілея" Шевченка, злився в одне з таким же настроєм "Елегія" Лисенка. Вже перший у програмі вірш Рильського "Мистецтво" був оголошений малою Оксанкою Федоренко з таким розумінням і відчуттям, що привернув присутніх уважно слухати і переживати разом з виконавцями.

Чиста літературна мова, повна виразу, прозора музична інтерпретація, яку слухачі ловили як ширим зацікавленням, як також зовнішній вигляд дітей у полтавських чи готульських одягах, як теж ніжна вишивка на сучасних дівочих одягах робили глибоке враження. Всім юнім виконавцям належить повне, щире признание. Кожний з них був до глибини душі перенятій своєю ролю, що у кожного виявлялось легко, невимушено і переконливо. Виконавцями музичних творів були такі учні УМІ Ірвінгтону й Пасейку: Тамар Гриняк, Ірда Пелех, Едвард Поташник, Христя Поташник, Леся Романів, Марічка Сохан, Андрійко Федів і Діля Шербак. Рецитації виконали такі учні Школи Українознавства та виховних організацій: Діля Величкорська, Галинка Гончаренко, Нестор Годисний, Оля Гецьор, Діля Мельник, Люба Мостова, Нуса Пашаї, Роксана Рок, Ліля Сегіда, Семева Тилко, Вірліна Ткач, Оксанка Федоренко і Андрійко Чирковський. Очевидно, успіх цієї імпреси треба зазначувати ідеї, відданій праці учнів зразки шкіль, а саме: п.п. Галі Клим, УМІ Ірвінгтон та О. Чипак, УМІ Пасейк, а рецитації головно д-рові К. Кисілевському та п.п. І. Кізоні, М. Рок, А. Федоренко та Л. Колесній.

Після закінчення програми присутні за залі о. д-р Володимир Ковалюк, ЧСВВ, та інж. Іван Жуковський висловили щире признание і подяку виконавцям за такий милий вечір, головно за гарну, чисту українську мову та захоювали дітей до дальшої праці над збереженням українського мистецтва. На кінець, голова Клубу Б. Ржепський подякував членів зібраних слухачам за участь, а виконавцям, учителям та батькам за зрозуміння ваги і потреби виробування мистецтва в молодих душах.

Меланія Байлова

ДОПОВІДЬ О. Д-РА В. КЛОДНИЦЬКОГО У ВІСЬКОВОМУ ІНСТИТУТІ

Нью Йорк. — Український Віснково-Історичний Інститут при НТШ влаштував у суботу, 10 травня ц. р. в годині 6-їй вечером, в Українському Інституті Америки, 2 Схід 79 вулиця в Нью Йорку — чергову Наукову Конференцію, яку відкрив соти, 3. Стефанія, Доповідь на тему "Крайова Рада у м. Хмельнику на Поділлі в 1919-20 роках" виступив о. митрат д-р В. Клодницький. Доповідь є призначена для членів НТШ і для ширшого загалу громадянства.

творів були такі учні УМІ Ірвінгтону й Пасейку: Тамар Гриняк, Ірда Пелех, Едвард Поташник, Христя Поташник, Леся Романів, Марічка Сохан, Андрійко Федів і Діля Шербак. Рецитації виконали такі учні Школи Українознавства та виховних організацій: Діля Величкорська, Галинка Гончаренко, Нестор Годисний, Оля Гецьор, Діля Мельник, Люба Мостова, Нуса Пашаї, Роксана Рок, Ліля Сегіда, Семева Тилко, Вірліна Ткач, Оксанка Федоренко і Андрійко Чирковський. Очевидно, успіх цієї імпреси треба зазначувати ідеї, відданій праці учнів зразки шкіль, а саме: п.п. Галі Клим, УМІ Ірвінгтон та О. Чипак, УМІ Пасейк, а рецитації головно д-рові К. Кисілевському та п.п. І. Кізоні, М. Рок, А. Федоренко та Л. Колесній.

Після закінчення програми присутні за залі о. д-р Володимир Ковалюк, ЧСВВ, та інж. Іван Жуковський висловили щире признание і подяку виконавцям за такий милий вечір, головно за гарну, чисту українську мову та захоювали дітей до дальшої праці над збереженням українського мистецтва. На кінець, голова Клубу Б. Ржепський подякував членів зібраних слухачам за участь, а виконавцям, учителям та батькам за зрозуміння ваги і потреби виробування мистецтва в молодих душах.

Меланія Байлова

Крамниця "ДНІПРО"
порука своїм Велимишнівним Покупцям
**ВЕЛИКИЙ ВИБІР ПОДАРУНКОВИХ РЕЧЕЙ
на "День Матері"**
Кераміка, шийники, тіканини, різьба, імпортовані з України різні вироби, першорядна жіноча галатерія.
"ДНІПРО" від давна успішно веде висилкове бюро "КОСМОС" і має вже багато задоволення покупців. Тому при найближчій нагоді просимо відвідати українську крамницю "ДНІПРО" при 688 Санфорд Авею в Ньюарку, Н. Дж. (недалеко від Української Католицької Церкви).

**17-денна прогулька
на Україну**
Перша група від'їде з Нью Йорку 19-го вересня 1969 р.
Друга група від'їде 10-го квітня 1970 року
відвідати: Львів, Київ, Тернопіль, Варшаву.
В суму \$650.00 включені: готелі, їдальні, транспортні, заїжджування окопів.
Просимо робити замовлення передчасно.

**17 Day Tour
To Ukraine and Poland**
Group Departures from New York
Sept. 19, 1969 — April 10, 1970.
Visiting: Warsaw, Kiev, Ternopil, Lviv.
Included: Round Trip Air Transportation, First Class Hotels, Meals, Transfers, Sightseeing.
Please Reserve Early!

Weir Travel Service, Inc.
613 WELSH STREET CHESTER, PA. 19013
876-7151 or 727-2906

Питайте у всіх
книгарнях за
нововиданою
книжкою
**ПОВСТАНСЬКИЙ
ЗАПИСНИК**
Автор
**МИХАЙЛО
ДАНИЛЮК**
— лікар, журналіст, громадський діяч, пред-сидатель національного ополчення на Волині, прихильник українських і польських ідеї боротьби проти них.
Для багатьох розкриття невідомого героїчного дія українських повстанців на Кривиничах в роки 1942-43.
288 сторін друку. Ціна \$3.50 в м'якій оправі.
"СВОБОДА"
81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

Посмертні згадки

ІВАН ОСИПОК, довголітній член Т-ва ім. В. Хмельницького — 137 Влд. УНС в Вест Істон, Па., номер 2-го квітня 1969 р. на 86 р. життя. Похоронений в с. Історія, пов. Перемішляни Зах. Україна. До Америки прибув 1910 р. Похоронений у смутку 2 дочки: Марію, Анну, сина Максима, 2 зятів, 2 внуки і 8 правнуків. Похоронений був такою вдачею та душою своєю державу і був в фундатором. Похорон відбудеться 7 квітня 1969 р. з похоронів до укр. кат. церкви св. Духа, а відтак на парохіальний цвинтар при участі рідні, приятелів і членів Вддлу.
Вічна Пома Память!
Ст. Колодуб, секретар

СВІГЕН ВІЛЕЦЬКИЙ, довголітній член Т-ва Дністер — 361 Влд. УНС в Нью Йорку, Н. Дж., номер 24 квітня 1969 року на 79 р. життя. Похоронений в с. Завалів, пов. Історія, Зах. Україна. Похорон у смутку дошки Олію дам, Максимові з 2 внуками, сина з дружиною і 2 внуками. Тілий останки спочивають на цвинтарі Калварія в Нью Йорку.
Вічна Пома Память!
Управа Вддлу

**Business
Opportunity**
**ОДИНОКІЙ
ГОТЕЛЬ-РЕСОРТ**
в SULLIVAN COUNTY, N.Y. Українська околиця з українською церквою. Принадлежить понад 100 осіб. Принах. озеро, 100 сідячих місць в "контейні", заснов. тому 28 р. Досконалість, 100 акр. з 3-ма потоками, пов. влаштування і тепер в обороті, ласкає на лікер, добр. дохід за деталіми Frank Hainz Barryville, N.Y.

**ДОВРЕ ЧИТАТИ
ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ**
**СОЯКА-
ШТУКАРНА**
РОМАНА ЗАВАДОВИЧА
Ціна — 1 долар

Увага! Нью Йорк й околиця!

ФІЛЬМИ ПРОДУКЦІЯ АВРАМЕНКА

будуть висвітлені в такий порядок:
в Катедральній Аудиторії Української Православної Церкви СВ. ТРОИЦІ в Нью Йорку, 359 Брум вулиця.
П'ЯТНИЦЯ, 9-го ТРАВНЯ 1969 р. Два фільми "Триномф українського танку", "Норд Дакота" — важні документальні. Початок фільму 7:30 веч.
СУБОТА, 10-го ТРАВНЯ — "Наталка Полтавка" і колоритний додаток "Скарби України" — костюми з різних частин. Два сеанси — год. 3-та і 7:30 веч.
НЕДІЛЯ, 11-го ТРАВНЯ — в честь Матері — "Маруся" — "Ой не ходи Грицю" — два сеанси, заради після Богослуження. Перший сеанс 1-ша год., другий — 3:30 по пол.
Увечері 7:30 йдуть на концерт Капелі Вандуристі, проситесь бути на першому сеансі, щоб не оминати також Концерту наших Славних Вандуристі.
Другий фільм цієї неділі — також два сеанси — "Запорожці за Дунаєм". Перший сеанс — год. 6-та і другий — год. 8-ма веч.
ПОНЕДІЛОК, 12-го ТРАВНЯ — "Трагедія Карпатської України" з нагоди 30-ліття проголошення Української Карпатської Держави. Другий фільм — "Український племін в Канаді" — колоритний, документальний фільм, де показаний приятель українців 6. през'єр Канади Діфенбекер.
ВІСІРОК, 13-го ТРАВНЯ — "Тарас Бульба" в переробі полковника В. Кедровського, в доповненнях сценарію виступав в ролі Бульби всім знаний артист Федір Браманко, його дружина Олександра Доб. Фенчинська, С. Абрамовська, М. Сіницький. Оригінальний фільм, зроблений давно німецькою компанією УФА, після М. Гоголя. Варта цей фільм кожен бачити, як рівнобуде додаток з Ювілейного Танкового Фільму, де Маестро Авраменко танцює 30 років тому назад "Кішківський гонок".
Тому, що Маестро Василь Авраменко найближчих місяців планує виїхати до Азії (про що буде повідомлено окремо) — запрошується все Українське Громадянство прийти побачити ці фільми і зустрітися, може в останню, з Маестром Авраменком. Приходьте самі і передайте другим.
Ціни доступні. Старші \$1.50. Пенсіонери \$1.00. Студенти і шкільна молодь 50 центів, інваліди, що боролися за Українську Державу мають вступ вільний.
Тепер як раз припадає 50-ліття народження у столітній Кисні — Школи Українського Танку Василя Авраменка. Це є ювілейний рік, і хто хотів би з цієї нагоди зложити Ювілейний дар — то при джерх будуть спеціальні конверти на цю ціль. Ці гроші підуть на вироблення першого учительсько-інструкторського танкового фільму. Шире воїх запрошує — Комітет

Адреса Маестра така:
V. Avramenko, 1706 Sunset Blvd Hollywood, L.A. 26, California

Телеф.: (201) 372-0468
ROSE-HILL MONUMENTS
184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111
S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУП
ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАД-ГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВНТИРАХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУК, НЬЮ ДЖЕРЗІ.

GRANITE — MARBLE — BRONZE

Д-Р ЛУКА ЛУЦІВ
**ІВАН ФРАНКО — БОРЕЦЬ ЗА
НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІАЛЬНУ
СПРАВЕДЛИВІСТЬ**
Праця охоплює цілість життя, діяльності і творчості Івана Франка, починаючи від його дитячих і юнацьких літ аж по останні роки поета. Біографію і творчість розглядає автор на основі поетових творів і висловів самого Івана Франка. Автор вводить їх думки і погляди окремих французьких революційних і під-революційних, як також сучасних підсоевських. Шість повних сторінок друку обіймає реєстр давньої і сучасної літератури про Івана Франка, яку використав автор.
Книжка повинна бути в кожній українській хаті.
654 сторін друку. Тверда оправа. Ціна \$9.50.
Замовлення і належність стати:
"СВОБОДА", 81-83 Grand Street (P.O.Box 346), JERSEY CITY, N.J. 07303

Для професора Плендома грудки золота можуть бути безпечнішими, як діаманти. Розумію, професоре, наполегливість, яка каже дїста-тись швидко до летунської бази. Але це річково золото дасть нам певні гроші для видяму літака до Вашинг-тону...
В противному випадку я мусів би спинити монети золотих королів і звінечити їх велику історичну вартість. Розумію, Тарзано... За-секреченість життяво важ-лива для нас обох. Можемо продати грудки золота кожному золотникові без будь-якого таласу.

Різне

**Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE**
141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7430. — Висилкове ПАКЕТИ з ОДЯГОМ І КАРНА-МИ в УКРАЇНУ І до ССРС. Приготовлено великий вибір матеріалів і різних товарів на виписку для рідних по думо дешевих цінах.
Уряд. гол.: від понед. до суб. 8:30-6, неділя від 10-2 по пол.

Real Estate

2 ПЛОЩІ — 100 x 100
Кілька хвилин від оселі "Вер-ховина", Port Jervis, N.Y. Обидві площі за \$800.00 або \$450.00 кожна.
Nikolsky G.
21 Shuyev Dr.
Poughkeepsie, N.Y. 12603

**SULLIVAN COUNTY
COUNTRY & LAKE
PROPERTIES**
Call: Gibson McKean
**DAVIS R. CHANT
REALTORS**
Eldred, N.Y. (914) 956-7682

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

**СУБОТА,
10-го ТРАВНЯ 1969 р.**
НЬЮ ЙОРК, Н. Дж. Збори в-ва св. Володимир — 150 Влд. о год. 8-йй веч. в прим. Укр. Кат. Ветеранів при 83 Е. 7th Ст. Простіться чл. прийти і вирішити алегрі вкладки.
— О. Стешич, секретар

**НЕДІЛЯ,
11-го ТРАВНЯ 1969 р.**
БАЛТИМОР, МД. Місячні збо-ри в-ва Пресв. Троїці — 320 Влд. о год. 1:30 по пол. в Укр. Горюк. Клубі, при 3101 O'Donnell St. Простіться чл. прийти і вирішити свої зобов'язання. — Т. Хаб, предс., І. Малко, секретар

**НЕДІЛЯ,
18-го ТРАВНЯ 1969 р.**
ЧИКАГО, Іл. Річні загальні збори Т-ва ім. Д. Вітовського — 301 Влд. о год. 12-йй дня при 2250 В. Корте вул. Присутність зобов'язана обов'язкова. Враз не-присутності Статутом передбачено кількість членів, збори відбудуться годину пізніше. — В. Іванчук, гол., П. Врублівський, секретар

Funeral Directors
Theodore WOLININ, Inc.
Директор
Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. (9)
Тел.: GR 5-1437
СОПІЛНА ОБСЛУГА

**SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE**
4221 PARK AVENUE
BRONX, N.Y. 10457
(near E. Tremont Avenue)
Tel.: 863-2475

Директор
ПОСІОФ СЕІКОВСЬКИЙ
Завідус вштануванням по-хоронів в каплицях, по-ложених в кожний район міста. Похорони по мінімаль-них цінах.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦІХ. Контрольована температу-ра. Модерна каплиця до-ужитку ДАРОМ.

PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568